

~~infacto~~

GROWTH

TECHNOLOGY

NEW MARKETS

SPINVERSE

Capital & Consulting

**Seeking funding for your R&D, looking for
a new technology or entering a new market?**

Focus on your core competences and leave the rest to us.

SPINVERSE

Capital & Consulting

www.spinverse.com

Indeksit

4	_____	PÄÄKIRJOITUS
5	_____	PUHEENJOHTAJAN PALSTA
6	_____	HALLOPEDIN KYNÄSTÄ
9	_____	TEK-PALSTA
10	_____	ALUMNIN KUULUMISIA
11	_____	HAASTE
12	_____	TEEKKARILAKIN KÄYTTÖTAPOJA
14	_____	KESÄCASENPURKU
16	_____	TUTALAINEN MAAILMALLA
18	_____	INDECS CHALLENGE
20	_____	PUB CRAWL
21	_____	EDUSTAJISTOVAALIT
22	_____	SPORTTI CUP
24	_____	FUKSIVIKKO
26	_____	ESTIEM
27	_____	ULKO(ISTAMIS)XQ

Perinteitä ja pikkujoulujen odotusta

Syksy on jo pitkällä, kun tämä vuoden kolmas Infacto tulee painosta. Eilen satoi ensilumi ja ensimmäinen peri-odikin on saatu päätökseen. Nyt voi rauhassa aloittaa glögikauden ja ruveta odottamaan pikkujouluja.

Syksyyn on mahtunut kaikilla indecsläisillä varmasti paljon touhua ja puuhaa. Ainakaan tämän lehden juttujen kokoaminen ei tuottanut ongelmia, sillä niin paljon on ehtinyt tapahtua kesän jälkeen. Perinteiseen tapaan syksyn aloitti fuksiviikko, josta saamme kuulla niin suomalaisten kuin kansainvälistenkin opiskelijoiden näkökulmasta. Myös jokasyksyinen traditio, seikkailu Hervan metsissä IC:n merkeissä järjestettiin taas kerran. Nyt mukana oli myös uusi hardcore-sarja.

Indecs jatkoi myös ulkomaille suuntautuvien excursioiden perinnettä ja suuntasi joukkonsa tänä vuonna Itä-Eurooppaan. Koko viikon kattava raportti täyttää lehden päätössivut. Samalla reissulla innovatiivisuus oli huipussaan, kun bussimatkan ratoksi luotiin uusia teekkarilakin käyttötapoja.

Tässä lehdessä on perinteisten juttujen lisäksi uutena osuutena kolumni, jossa itseään kaikkien alojen erityisasiantuntijaksi nimittävä kirjoittaja kertoo tutualaista oppia totuudesta. Toivottavasti saamme kuulla totuuksia myös tulevaisuudessa numeroissa.

Kiitokset kaikille tähän lehteen kirjoittaneille! Epäilen vahvasti, että tämän numeron kohdalla tapahtui hyvin harvinainen poikkeus, kun kaikki kirjoittajat palauttivat juttunsa ilman muistuttamista deadlineen mennessä – tai ainakin ennen kuin taitto paria päivää myöhemmin alkoi. Lehden ilmestymisestä vasta tenttiviikon jälkeen voi siis syyttää vain allekirjoittanutta ja päälle kasautunutta tenttimateriaalia.

Talvea ja glögikautta odotellen,

Jenni Karjalainen

Tuotantotalouden kilta Indecsin päätoimittaja 2013

JULKAISIJA JA KUSTANTAJA:

TTY:n tuotantotalouden kilta Indecs
indecshallitus@indecsh.info

PÄÄTOIMITTAJA JA TAITTAJA:

jenni.karjalainen@tut.fi

PAINOPAIKKA: Juvenes Print TTY, Tampere

PAINOMÄÄRÄ: 60 KPL

www.indecsh.info

KANNEN KUVA: XQ-TIIMI

18. LOKAKUUTA 2013

TAMPERE, TTY

Puheenjohtajan palsta

Syksy on täällä taas, uudet fuksit tulivat taloon ja Indecsin tapahtumat rullaavat eteenpäin tasaisen varmasti. Mikäli satut itse olemaan fuksi, muista soitella päivittäin yrityksiin haalarimainosten merkeissä kunnes kaikki paikat on myyty. Teekkareiden haalarit on keskustan humanistisemmista tiedekunnista erottanut perinteisesti mainosten määrää, ja luotto teihin on tässäkin asiassa rajaton. Muutenkin tiivis yhteistyö yritysmaailman kanssa on tämän koulutuksen hienoimpia juttuja, siksi sen mukaisesti kannattaa käyttäytyä jo haalariprojektin aikana.

UlkoXQ itäiseen eurooppaan on tätä kirjoittaessa jo takanapäin, ja niille jotka kyseisen tapahtuman missasivat kerrottakoon että oli HUI-KEA reissu. Halpa hintataso, loistava exquporukka sekä paikalliset Estiemerit tekivät XQ-viikosta jälleen yhden elämäni parhaista. Kiitos koko järjestelytiimille, ei voi taas kuin todeta että on tämä vaan hieno kilta.

Puheenjohtajan sydäntä lämmittää myös suunnattomasti TTY:n sisäiset henkilövalinnat. Tiedekuntamme arvostettu dekaani Mika Hannula nimitettiin TTY:n vararehtoriksi. Vararehtorina Hannula tulee vastaamaan koulumme opetuksen kehittämisestä. Tuotantotalouden ja Rakentamisen tiedekunnan dekaanin virkaa puolestaan siirtyy hoitamaan seuraavaksi teollisuutalouden laitoksen nykyinen johtaja, professori Petri Suomala. Indecs onnittelee omalta osaltaan kumpaakin valintojen johdosta!

Indecsilläkin tehdään syksyllä henkilövalintoja. Marraskuun puolessavälissä pidettävässä yleiskokouksessa valitaan uusi hallitus, ja kehotan kaikkia kiinnostuneita ehdottomasti yrittämään hallitukseen. Monet hienot hetket olisivat jääneet kokematta ilman kiltatoimintaa, ja samalla olen vielä oppinut projektinhallintaa – ja etenkin kriisinhallintaa. Ja vaikka olisit fuksi, niin ei tämä välttämättä ole este – oma hallitusurani alkoi fuksivuonna sihteerin pestistä, josta edelleenkin selviävät kaikki konekirjoitustaidot, vähän aikaa sekä mielenterveyden omistavat yksilöt. Mikäli taas hallitusvaali menee sivu suun, etsii kilta vielä joulukuussa ison pinon toimihenkilöitä toimintaansa – näillä henkilöillä on tiivistetysti pääsy kaikkeen kivaan, muttei minkäänlaista tulosvastuuta.

Loppuvuonna Indecsin isoja tapahtumia on perinteinen TIMES, joka kerää taas Case-ratkonnasta kiinnostuneet mitteleämään kunniasta edustaa Indecsiä semifinaaleissa. Semifinaalipaikka ei tätä kirjoittaessa ole vielä selvillä, mutta hauskaa ja ammatillisestikin opettavaista reissua on taatusti luvassa paikalliskarsinnan voittajille. Kalenterimme mahtuu vielä myös lukuisia sitsejä, urheilua, korkeakulttuuria, bileitä ja jouluxq. Jokaiselle luultavasti löytyy mielekästä tekemistä mielenkiinnonkohteista huolimatta, joten tulkaahan tervehtimään puheenjohtajaanne tapahtumiin vielä kun voitte!

Terveisin intoa puhkuva puheenjohtajanne

Teemu Viljamäki

Opintoasiaa

Mitä kuuluu tuotantotalouden koulutusohjelmalle?

Onko tuotantotalouden tutkinto-ohjelma houkutteleva? Etenevätkö opiskelijat opinnoissaan? Entä vastaako koulutus työelämän tarpeita? Muun muassa näistä teemoista TTY kerää opiskelijapalautetta ja -tilastoja monin eri tavoin. Yhteenvedoja käydään läpi suunnitteluryhmissä, mutta ne luultavasti kiinnostavat myös opiskelijoita. Tämän vuoksi halusimme nostaa esiin mielestämme olennaisia seikkoja vuoden 2013 yhteenvedosta. Alkuperäisen yhteenvedon ovat keränneet Minna Baggström, Soila Kolari ja Sonja Ojanen, ja sen voit saada luettavaksi pyytämällä opintoneuvojalta (emmi.tervala@tut.fi) tai perustutkinto-ohjelman suunnitteluryhmän hallopedilta (elina.poikonen@tut.fi).

Hakijamäärät ja opiskelupaikan valintaan vaikuttavat tekijät

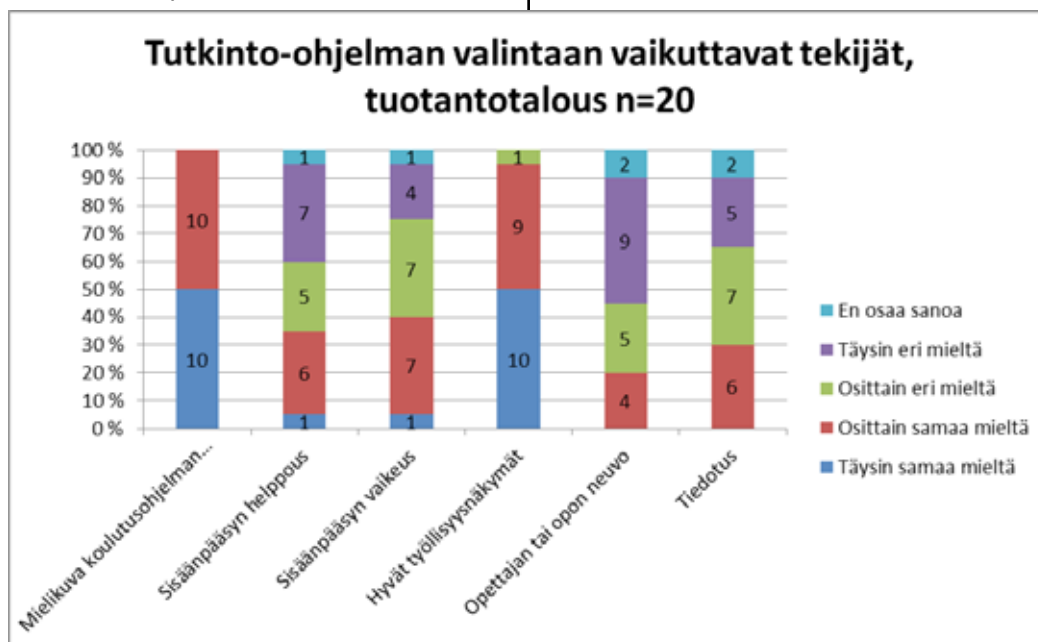
Kevään 2013 yhteisvalinnassa tuotantotalouden tutkinto-ohjelmaan haki ensisijaisesti 308 hakijaa, joista 62 hyväksyttiin. Hakijoiden määrä on kasvanut jo kolmen vuoden ajan ja samaan aikaan hyväksyttävien määrä on pysynyt samana. Paikan ottivat vastaan 47 opiskelijaa, mikä oli vähemmän kuin edellisenä vuotena. Tuotantotalouden tutkinto-ohjelmaan hyväksyttiin kymmenen koulutusohjelman vaihtajaa, joista yhdeksän vaihtoi yhteisvalinnan kautta ja yksi hakemuksen perusteella.

Ensimmäisen vuoden opiskelijoille tehdään vuosittain kysely tutkinto-ohjelman valintaan vaikuttavista tekijöistä. Loppuvuodesta 2012 kyseiseen kyselyyn vastasi 20 tuotantotalouden opiskelijaa ja kyselyn vastaukset on esitetty alla olevassa kuvassa. Vastaukset olivat hyvin samassa linjassa aikaisempien vuosien kyselyiden kanssa. Hyvät työllisyysnäköymät ovat jo pitkään olleet tärkeimpien valintakriteerien joukossa.

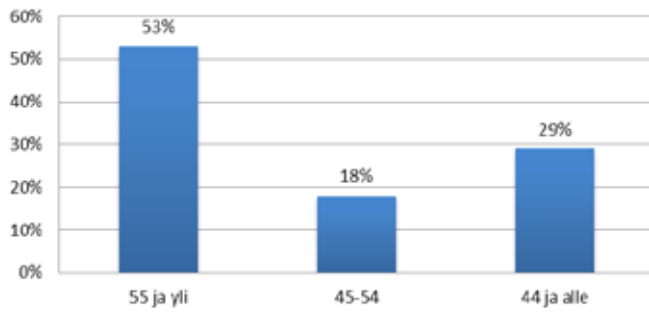
Suoraan DI-tutkintoon valittiin vuonna 2013 kolme opiskelijaa keskiarvon perusteella. Vuodeksi 2014 otetaan käyttöön keskiarvon sijaan ennakkotehtävä sekä pisteytettävät hakemukset. Englanninkieliseen International Master's Programme in Business and Technology -ohjelmaan on haettu erillisvalinnan kautta, jonka hakuaika on joului-helmikuussa. Vuonna 2013 B&T-ohjelmaan haki 145 hakijaa, joista valittiin 40 opiskelijaa. Paikan otti vastaan 24 opiskelijaa, tavoitteen ollessa 20-24 opiskelijaa (sillä yleisesti ottaen n. 50% ottaa paikan vastaan).

Opintojen eteneminen

Opintojen eteneminen on varmasti opiskelijoita kiinnostava teema ja siihen on helppo itse vaikuttaa. Koska ensimmäisen vuoden opintomenestys ennustaa suuntaa-antavasti opiskelijan myöhempää opinnoissa etenemistä, se on nostettu tässä omaksi aiheekseen.

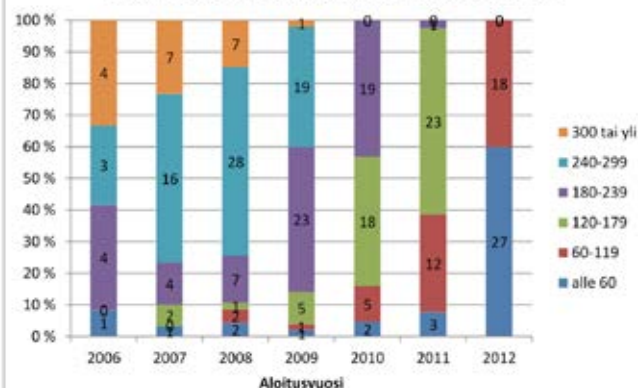

Fuksien opintopistekertymä, lv. 2012-2013

Kuten kuvasta huomataan, ainoastaan noin puolet opiskelijoista saavuttaa 55 opintopisteen tavoitteen. Huolestuttavaa on, että noin kolmannes opiskelijoista saa 44 opintopistettä tai vähemmän. Yhdeksän opintotukikauden nostamiseen vaaditaan 45 opintopistettä, joten kannattaa huolehtia opintopistekertymästä siltäkin kannalta katsottuna. Alla olevassa kuvassa on tuotantotalouden opiskelijoiden opintopistekertymä aloitusvuositain. Näissäkin luvuissa olisi selvästi parannettavaa.

Opintopisteseuranta, tuotantotalous

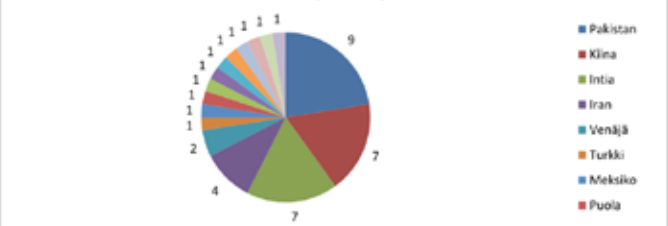

Kansainvälisyys

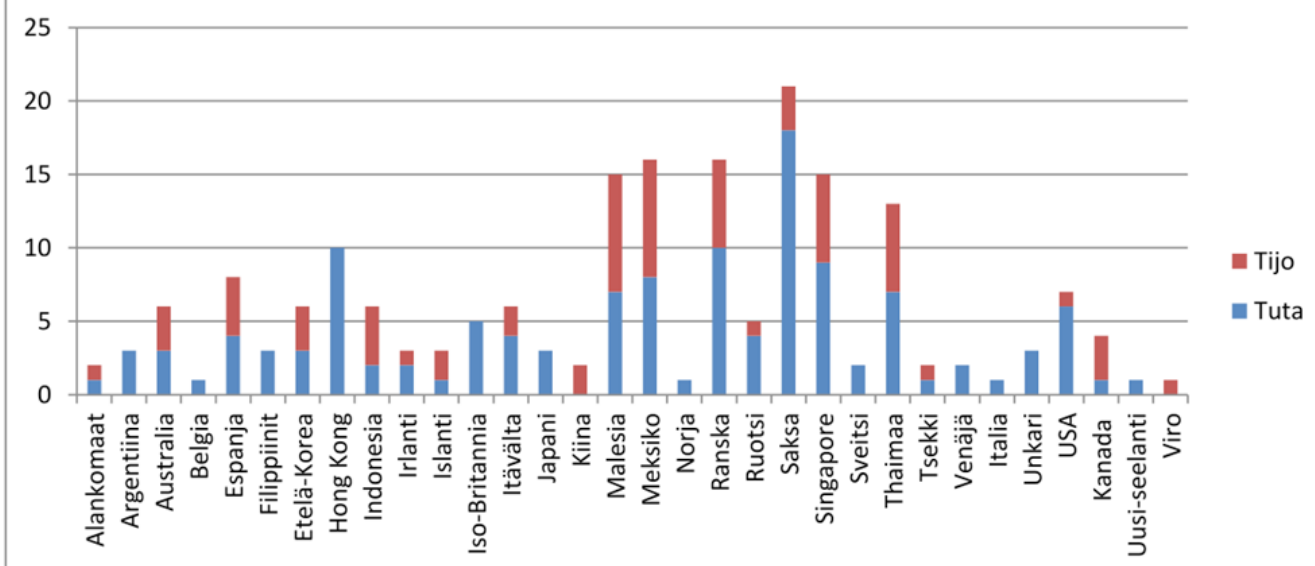
Vuonna 2013 Business and Technology –ohjelmaan valittiin 40 opiskelijaa. Näistä 24 on miehiä ja 16 on naisia. Eniten B&T –opiskelijoita valittiin Pakistanista, Kiinasta ja Intiasta. Alla on kuva, jossa on esitetty kaikkien vuonna 2013 B&T –opiskelijoiksi valittujen kotimaat.

Lukuvuonna 2012-2013 tuotantotalouden ja tietojohdamisen opiskelijoita lähti yhteensä vaihtoon 57. Suosituimpia kohtemaita vaihtoon lähettäessä vuosina 2009-2013 tuotantotalouden opiskelijoiden keskuudessa ovat olleet Saksa, Ranska ja Hong Kong. Lukuvuonna 2012-2013 TTY:n tarjoamista kansainvälistymismahdollisuuksista kerrottiin laajasti sekä Akateeminen opiskelu –kurssilla että opintosuunnistuksen koulutusohjelmainsfossa. Alla olevassa kuvassa on esitetty tuotantotalouden ja tietojohdamisen opiskelijoiden valitsema kohtemaa vuosina 2009-2013.

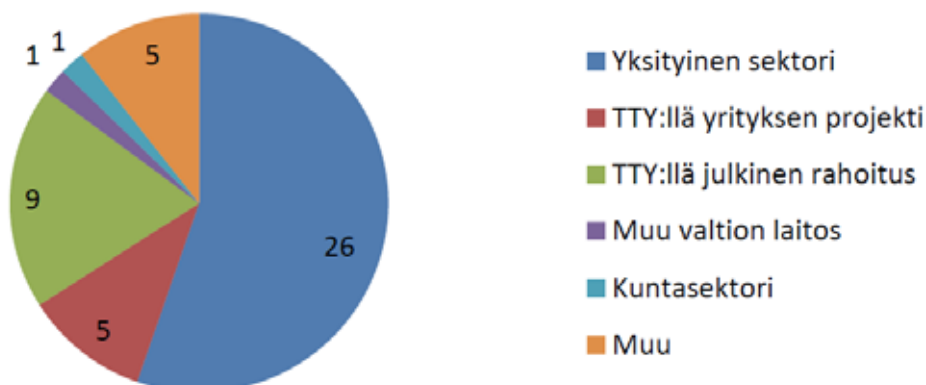
BT 2013 Valitut opiskelijat, lähtömaat

Vaihto-opintojen kohtemaat 09-13

Diplomityön rahoitus Tuotantotalous, n=47

DI-työ ja valmistuminen

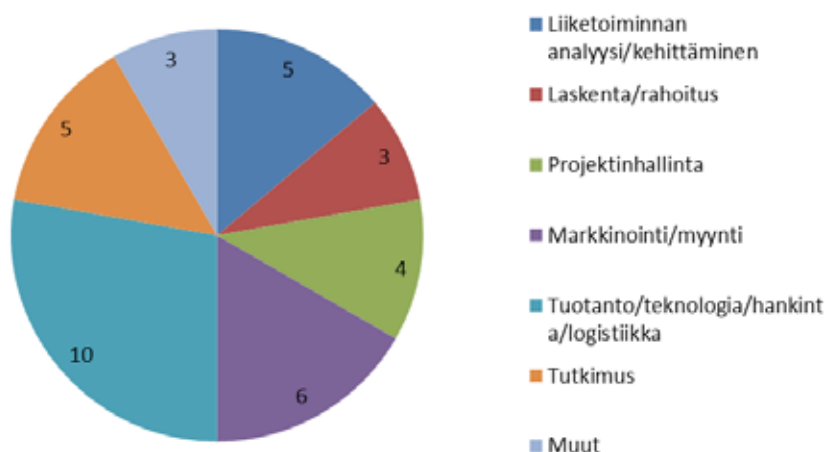
Suurin osa diplomitöistä on yleensä tehty yksityisen sektorin rahoittamana. Viime vuosi ei tehnyt poikkeusta tässä suhteessa. Noin 55% diplomitöistä oli yksityisen sektorin rahoittamia. Lisäksi diplomitöitä tehtiin muun muassa kunta- ja valtion rahoitteisina. Kuvassa alla näkyvät eri diplomitöiden rahoitusmuodot tuotantotalouden opiskelijoiden keskuudessa lukuvoonna 2012-2013.

Työllistymisprosentti valmistumisen jälkeen on perinteisesti ollut hyvä tuotantotalouden opiskelijoiden keskuudessa. Vuonna 2012 Tuotantotalouden ja Business and Technology –opiskelijoiden työllistymisprosentti valmistumishetkellä oli 86%. Lisäksi 2% vastanneista oli armeijassa, jatko-opiskelijana tms. 12 prosenttia vastavalmistuneista ei ollut vielä työllistynyt.

Verrattuna vuoden 2011 työllistymislukuihin vuonna 2012 työllistymisprosentti nousi tuotantotalouden opiskelijoiden keskuudessa 11 prosenttiyksikköä. Armeijassa tai jatko-opiskelijana olevien prosenttiosuus laski kolme prosenttiyksikköä ja ei-työllistyneiden osuus laski seitsemän prosenttiyksikköä.

Valmistuneiden nimikkeet vaihtelivat vuonna 2012 jonkin verran. Yleisimmin työllistyneen nimike liittyi tuotantoon, teknologiaan, hankintaan tai logistiikkaan. Toiseksi eniten nimikkeitä löytyi markkinoinnista ja myynnistä. Valmistuneiden nimikkeitä on esitetty alla olevassa kuvassa.

Valmistuneiden nimikkeet 2012, tuotantotalous

TEK-palsta

-OSA 9/63

Singing in the the rain

Alkamassa on TEK-dekkarin yhdeksäs osa, jossa Aapo on lähtenyt etsimään Kampusareenan kaivannon pohjalta selvyyttä kadonneeseen muistiinsa. Edellisissä osissa Aapo on havahtunut Keskustorilta ja todennut, kuinka ei muista mitään parista edellisestä päivästä ja ainoa johtolanka on taskusta löytynyt kuitti Tykkimäeltä. Kuitti on sittemmin osoittautunut hänen ystävänsä Sipposen kuitiksi, eikä tähän mennessä ole selvinnyt juuri mitään. Aapo on juuri ollut kapuamassa syvemmälle maan alle Kampusareenan työmaalla, kun hänen otteensa tikkaista on kirvonnut.

Haroessani tyhjää ilmaa käteni tapaa rosoisen kallion ulokkeita ja rystyseni raastavat kiveä, oloni on kuin HAA-messujen benjihypyssä, jonka voitin liittyessäni TEK:iin, paitsi että pääni ei ole alaspäin enkä ole putoamassa. Juuri kun olen menettämässä tasapainoni, muistan vasta näkemäni haalarien vaaleanpunaisen lisätaskun, jossa luki "Tarvitsetteko TEKin tukea?" Tästä inspiroituneena ponnistan viimeisillä voimillani kohti tikkaita, tartun uudelleen tikaspuusta ja jatkan kapuamistani alaspäin.

Tikkaiden kapuaminen tuntuu kestävän ikuisuuden ja ilmassa tuntuu leijailevan koko ajan enemmän kuittisilppua. Ympäröivässä kuilussa käy kova humina, kun alhaalta puhalttaa lisää silppua ja samanaikaisesti ylhäältä tippuilee vesipisaroita, jotka tiivistyvät hetkeksi leijumaan ilmassa. Jälleen yksi lisäys Forrest Gumpin havaitsemiin erilaisiin vesisadetyyppeihin. Vesipisarat alkavat tiivistyä juuri kohdallani, joten päättelen lähestyväni kuilun pohjaa. Katsahdan jälleen alaspäin ja havaitsen siellä edestakaisin liikkuvan valokaistaleen, aivan kuin... Niin, kopiokone. Kone näyttää sylkevän jatkuvasti uutta paperia sisuksistaan, yhtä nopeaan tahtiin kuin mediassa on raportoitu työehtosopimusneuvottelujen sopimusehdotuksia. Kassoista tuttu kapea, rullasta vedettävä kuittipaperi yhdistettynä suureen tulostin-kopiokone-skanneri-monitoimikoneeseen on omituinen näky. Kuten on hyvin tiedossa, kaikissa hyvissä dekkareissa käydään läpi, kuinka tavallisuudesta poikkeavat asiat teknisesti tapahtuvat. Tässä dekkarissa sitä ei käydä läpi.

Tikkaiden viimeinen askelma on täsmälleen 186,5 senttimetrin korkeudella, jolloin puukenkien pohja osuu lattiaan roikkuessani yhdellä kädellä viimeiseltä askelmalta. Monitoimikone surisee muutaman metrin päässä ja ilmavirrasta aiheutuva humina turruttaa nopeasti aistini. Kuilun pohjalla havaitsen, kuinka olen astunut yhä laajenevaan luolaan ja ilmavirta tuntuu tulevan jostain kauempaa. Astelen varovasti kohti monitoimikonetta ja sytytän älypuhelimeni välkkyvä loisteputki -applikaation, joka sopii täydellisesti pimeässä luolassa ja jännittävässä, dekkaria muistuttavassa tilanteessa käytettäväksi. Tai yritän sytyttää. Akku on jälleen loppu, olenhan käyttänyt puhelintani jo yli 10 tuntia edellisen latauksen jälkeen. Mieleeni palaa jälleen aika, jolloin puhelinta pystyi käyttämään jopa usean päivän ilman latausta, eikä Miten-Menee -sovellus puskenut uusia viikonloppukuvia kahdeksasta eri keskusteluryhmästä. Palaan nostalgisista ajatuksistani takaisin nykyhetkeen ja törmään monitoimikoneen sivusyöttökaukalon reunaan, jonka muovi rusahtaa pahaenteisesti.

Kuvittelen ensin, kuinka tämä paikka voisi olla TTY:n kopiovastaavan testiluola tuulitunneleineen simuloimassa kopiokoneen ohi kiiruhtavia ihmisiä ja ovien availua, mutta karistan tämän ajatuksen, sillä kopiokoneen käyttöpaneelin kosketusnäytössä lukee jotain, mikä ei viittaa ainakaan tähän vaihtoehtoon. Ennen kuin silmäni tottuvat projisoivan kapasitiivisen näytön välittämään valoon ja ehdin lukea tekstin, kone lukee opiskelijakorttini etänä ja näyttöön ilmestyy kirjautumisikkuna. Hämmentyneenä olen juuri näppäilemässä intratunnuksiani, kun koneen sisuksista alkaa näkyä sinistä valoa, tunnen itseni voimattomaksi ja havahdun kerran aikaisemmin kokemaani tunteeseen. Aivan kuin olisin jälleen teleporttaamassa itseäni.

Jatkuu seuraavassa numerossa...

Alumnin terveiset

Tässä numerossa kuulumisiaan kertoo noin vuosi sitten valmistunut ja yrittäjyyden maailmasta paljon jo opintojen aikana kokemuksia kerännyt alumnihallituksen tämänhetkinen puheenjohtaja Vesa-Matti Marjamäki.

Tervehdys kaikille Tampereelta, Hervannasta. En ole siis täältä kovin kauas vielä päässyt. Olen itse asiassa nyt asunut aika tarkalleen 26 vuotta täällä Tampereella. Hervantaan minun ei koskaan pitänyt muuttaa, mutta vietin siellä elämästäni noin 6 vuotta. Minusta piti tulla liikkeenjohdon konsultti tai joku kansainvälinen markkinointityyppi. Ei tullut konsulttia, tuli yrittäjä. Yrityksen toimistokin siirrettiin vielä Hervantaan. Niin se elämä vaan vie.

Olen Vesa-Matti Marjamäki, Framery Oy:n toinen perustaja, yrittäjä. Työnkuva on kohtalaisen laaja, mutta pääsääntöisesti teen markkinointia, mikä tarkoittaa meillä liiketoiminnan kehitystä ja näiden kehitettyjen liiketoimintojen markkinoille viemistä. Puuhailen siis myyntikanaalien parissa, tällä hetkellä erityisesti Pohjois-Amerikan osalta. Haalarihommiinkin pääsen vielä kohtalaisen usein ja niitäkään ei kannata pelätä. Sen olen oppinut, että jos yrittäjänä vietät haalarit päällä pääosan ajastasi, se ei pääsääntöisesti ole yhtä hauskaa kuin haalarit päällä opiskeluaikoina.

Aloitin opiskeluni 2007 ja sain ne päätökseen 2012 lopussa. En suosittelen kiirehtimään opintojenne kanssa, mutta kannattaa muistaa, että ei se elämä opiskelun jälkeenkään lopu. Kannattaa pitää hyvä tasapaino opiskelun, työn ja huvien kesken. Itse opin ainakin parhaiten opiskelujeni loppuvaiheessa, kun tein kohtalaisen paljon töitä. Asiat sai konkretisoitua omaan tekemiseen tuolloin hyvin. Opiskelujen osalta on tärkeä kerätä hyviä muistoja ja pääsääntöisesti ne kerätään yhdessä kavereiden kanssa. Itselleni ikimuistoisimmat hetket olivat TIMES semifinaalin voitto Turkissa (ja jatko-ileet) sekä yhtenä projektina mobiilisauna Mallas. Kiltatoiminnasta mieleen jäi parhaiten Infacton päätoimittajana olemisen sekä karvas tappio puheenjohtajavaaleissa.

Yhden opin haluan jakaa teille kaikille. Opetelkaa tuntemaan itsenne ja opetelkaa johtamaan itseänne. Tämä työ on minulla edelleen kesken ja varmasti näin on läpi elämän, mutta opiskelun aikana on hyvä kyseenalaistaa oma tekemisensä. Asioita kannattaa tehdä eri tavoin ja ottaa välillä eri rooli mihin olette tottuneet. Asettakaa itsenne tilanteisiin, jossa teitä leivotaan oikein kunnolla henkisesti. Itsensä johtaminen on kaikkein vaikeinta tässä maailmassa, jos siinä onnistuu hyvin, onnistuu varmasti monissa muissakin asioissa! Tsemppiä opiskeluihin, työhön ja huviin.

Terveisin,

Vesku

Vesa-Matti erään teknologiastart-upin tiloissa San Franciscossa

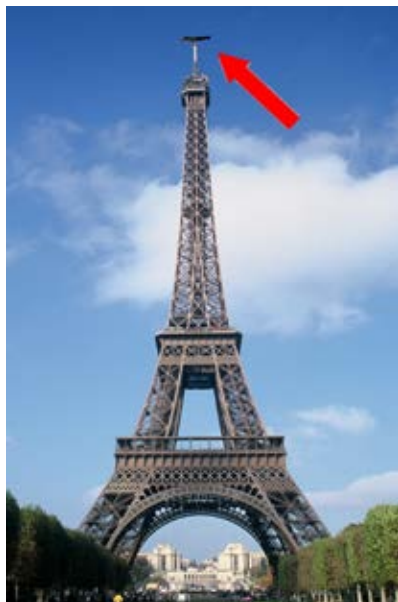
Lankuttaminen

Kun luin Infactosta Idan minulle antaman haasteen, oli ensimmäisten pakkasöiden aika. Jaa että kesälankutusta pitäisi harrastaa? Siinä vaiheessa oli kesä jo menettänyt teränsä ja haaste alkoi naurattaa. Nahkani pelastaakseni lähdin tutkimaan kesäkuva-arkistojani, jos vaikka olisikin tullut jonkun kerran lankku vedettyä. Ja kappas, kyllähän sitä tuli!

Itse asiassahan lankutus on minulle tuttu laji jo lapsuuden harrastuksista. Monet kerrat vei äitini poikaansa harjoituksiin Siilinjärvellä Vuorelan alakoulun leikkikentälle, missä muiden hurjapäisten kanssa vietimme pitkät tovit tasapainotellen milloin kiipeilytelineellä, milloin porraskaiteilla ja milloin vanhempien kauhuksi toistemme päällä. Noista hetkistä kumpuaa yhä edelleen sisäinen tarpeeni silmäillä ympäristöäni herkeämättä hyvien spottien toivossa. Oletteko muuten koskaan ajatelleet lankutuksen syvintä olemusta? Minä en ole, mutta jos pitäisi arvata, veikkaisin että se liittyy jollain lailla juuri siihen lankuspottailuun.

Mitä itse asiassa on lankuttaminen?

Wikipedian mukaan ”lankuttaminen tarkoittaa makaa-mista mahallaan kädet sivuilla odottamattomissa julkisissa paikoissa” ja ”suoritus on sitä onnistuneempi, mitä epätodennäköisempi ja julkisempi tapahtumapaikka on”. Mutta eikö odottamaton ja epätodennäköinen spotti ole suhteellinen käsite, jonka muodostaa valtakulttuurin käsitys havainnoitavasta avaruudesta? Kun siis löytää hyvän spotin ja onnistuneen kuvan, on tullut myös pal-

jastaneeksi arkipäivän ajasta ja tilasta sosiaalisesti aran polttopisteen: On epänormaalia jos lankutat tässä. Yhteyskunnan normisto ei suosittelen sitä. Itse asiassa älä tee sitä ollenkaan. Saat paitsi itsesi, myös koko yhteisösi naurunalaiseksi. Onko hyvä lankutus siis kapina? Entä onko moottori-tiellä lankuttaminen

eksistentiaalinen vai nihilistinen kannanotto? Mitä jos Platonin luolavertauksen seinälle heittyisi lankuttajan varjo?

Jos olisin oman lankkuodysseiani aikana uhrannut aikaa filosofialle, olisin varmaan tullut lopputulokseen. Tai hulluksi. Mutta tästä lähtien muistan aina spotteja etsiessäni hymyillä, sillä jokainen lankkutsäänssi on mahdollisuus ja housut kintuissa napattu yhteiskunta. Toivottavasti mahdollisimman moni teistäkin löytää itsestään rohkeuden olla enemmän. Kokeilkaapa joskus viettää hyväksyttävää pidempi aika lankuttaen vaikkapa Konetalon pääovien tuulikaapissa, välittämättä yhteisön normeista jotka kaatuvien seinien lailla uhkaavat ympärillänne. Taistele häpeäntunne pois ja valaistukaa, voimaantukaa, kun nuo seinät kaatuessaan murentuvat pölyksi, ehtimättä edes hipaista kaikkivoipaa lankuttajaa. Kuunnelkaa kun ohikulkijat kateissaan soimaavat omaa pelkuruuttaan. Makoilkaa rauhassa vaikka tunti, kaksi, torjuen passiivisen vastarinnan keinoin fasististen virastomestareiden ja terveydenhoitajien kapulat rattaissanne. Nouskaa lopulta ylpeänä, henkisesti vahvempina yksilöinä. Konetalo on silloin teidän talonne. Olette voittanut pelin.

Sitten takaisin maan pinnalle, on tullut aika siirtää k(r)apula. Haastan ESTIEM Council Meeting Aveiroon (Portugali) lähtevän fuksimme **Maria Kudinovan** harjoittamaan toista rakasta harrastustani, hämmentävien sanojen ja lauseiden metsästämistä eri kielillä. Marian tulee ottaa selville alkuperäislähteitä (natiiveja puhujia) käyttäen dokumentoida lauseen ”Excuse me, does this smell like chloroform to you?” käännos mahdollisimman monelle eri kielelle. Lisäpisteitä saa kaikenlaisista käännetyistä kiro- ja voimasanoista! Käännökset ja Council Meetingin tunnelmat saamme lukea seuraavasta Infactosta, seuraavaan Infacto-aikaan!

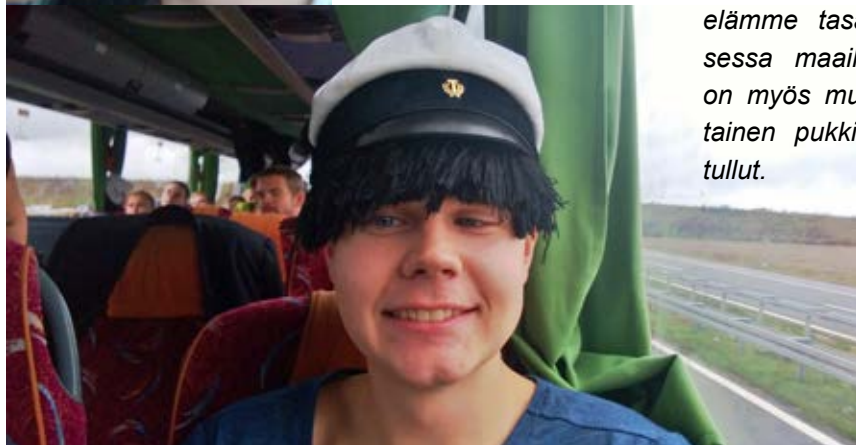
Teekkarin asusteet

- vinkkejä teekkarilakin käyttöön

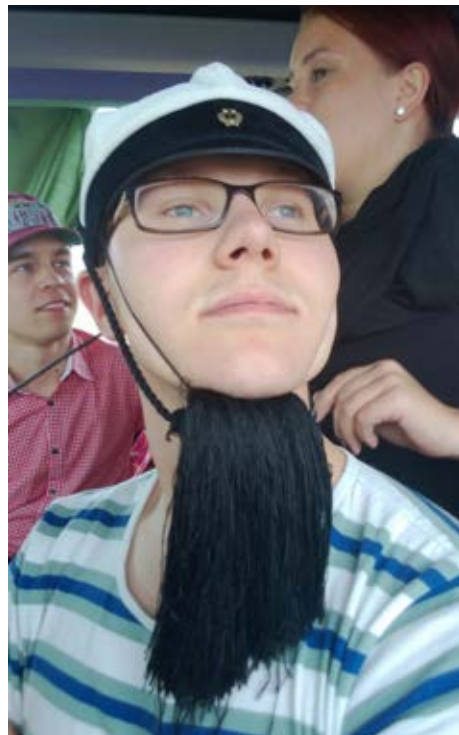
Mitä tapahtuu, kun 29 hikistä ja 4 feromoneja kukkivaa teekkaria tungetaan neljäksi tunniksi bussiin keskelle Unkarin maissipeltoja? Seurausena on tietenkin innovaatio pöhinää, josta startup hautomot voivat vain uneksia. Tällä kertaan kohteeksi joutui Ulko(istamis) exqulla kovassa käytössä olleet teekkarilakit. Matkan edetessä teekkarilakki sai yhä uusia käyttökohteita. Käytetyin käyttötapa oli patsaiden, monumenttien ja eläinten personalisointi. Havaitsimme myös teekkarilakin olevan myös hyvä keskustelunavaus paikallisväestön kanssa sekä tapa ankkuroida uhrit. Ohessa kuvia teekkarilakin monista käyttötavoista

Jos on eksynyt vahingossa kokoomusnuorten puoluekokoukseen, on tämä hyvä tapa sulautua joukkoon. Suosittelemme kuitenkin takarivin paikkoja.

Tämä käyttötapa kannattaa pistää muistiin tulevaisuutta ajatellen, koska kyseessä on 80-luvun hyvin yleinen hiusmuoti, joka toistuu aina 40 vuoden sykleissä. Joten vuonna 2020 tämä loistava tapa piilottaa hiusrajan siirtyminen, jonka osaa meistä kohtaa.

Mikäli seuraaavaa exkursio kohdistuu Lähi-itään, tulee tämän olla la-
kinkäyttötapa. Näin pystytään sulautumaan joukkoon keräämättä pahesuvia katseita. Parran alle on hyvä piilottaa kranaatti, kuten kuvassa näkyy. Kuvan käyttötapa soveltuu myös amish-yhteisö-exkursiolle.

Unkarissa opimme, että joulupukki on myös Itä-Euroopassa A-listan julkkis. Tämä soveltuu siis joulupukkihätätapa-
uksia varten. Koska elämme tasa-arvoisessa maailmassa, on myös mustapartainen pukki tervetullut.

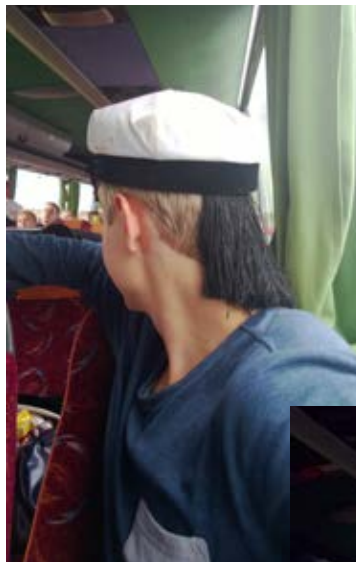
Teekkarilakki taipuu myös loistavasti alkaneelle metsätyskaudelle. Tätä tyyliä suositellaan myös siirryttäessä paikasta toiseen pilkun jälkeisenä aikana, varsinkin jos mennään oikoreittiä metsän poikki.

Kun teekkarilakin kääntää ylösalaisin, on se loistava myös talvisissa olosuhteissa. Valkoinen ja villainen pinta estää lämpöä karkaamasta päästä, mikä parantaa toimintakykyä muiden jäätyessä ongelmien kohdalla. Väärinpäin oleva lippa kerää myös kaiken mahdollisen valon pimeästä ympäristöstä.

Vapun aikana voi olla myös tarvetta soluttautua ylioppineiden joukkoon. Näin voit samana iltana sujuvasti vaihtaa seuraa Teekkarilakki pysyy päässä humanisti- ja teekkari-porukoiden välillä.

Tällä lakin käyttötavalla saat ystäviä Tsekin lätkäpiireissä ja homobaareissa. Homobaareissa vaikutuksen tekee myös YMCA:sta tuttu navy-tyyli integroituna takatukkaan.

Jos kärsit isosta päästä, suosittelemme harjoittelemaan kyseistä käyttötapaa. Ruskean reunuksen antaman lisätuen avulla Teekkarilakki pysyy päässä pahimmissakin nousuissa ja laskuissa.

Jos haluat kokea maailman vääryyden, suosittelemme asettelemaan teekkarilakin emohipsteri tyyliin. Seuraava pride-kulkue järjestetään 02.06.2014.

90-luvun lamalasten kehitlemä lippa taakse tyyli on muotia vielä tänäkin päivänä. Menon ja reivauksen yhteydessä kovaksi suosittelemme kääntämään lipan taaksepäin, jolloin saat paljon anteeksi teoillesi ja tanssiliikeillesi. Lippa kannattaa siirtää myös taakse, jos olet seuraamassa tankotanssiesitystä. Lippa voi haittaa yläviistossa tapahtuvaa kulttuurista näytelmää. Lakin voi myös luovuttaa näytelmän esittäjälle välttääkseen lipan tuomat haitat.

KesäCasenPurku:

- Gourmetruokaa, lehtipuhallinmaisia päätöksiä ja loistavaa seuraa

Tänä vuonna KCP eli kesäcasenpurku järjestettiin 12. – 14.7. tapahtumavastaava Ida Myllyharju mökillä Ahlaisissa lähellä Poriä. Kesäcasenpurku on indecsläisten yhteinen kesäviikonloppu, jossa irtaudutaan kesätöistä, vaihdetaan kuulumisia ja pidetään hauskaa yhdessä. Yleensä hallitus myös pyrkii pitämään mahdollisimman selväjärkisen kesäkokouksen KCP:ssä.

Perjantai 12.7.

Paikalle sai saapua heti järjestäjän päästyä paikalle eli klo 17 jälkeen. Jotta grillauskapasiteetti vastaisi kysyntää, tapahtumavastaavan isä oli suuressa viisaudessaan hankkinut yhden hiiligrillin lisää jo olemassa olevien kaasu- ja hiiligrillien lisäksi. Makuupaikat oli myös katsottu valmiiksi ja kaikki oli valmiina vieraita varten. Ensimmäiset vieraat saapuivatkin heti kuuden maissa ja loput ripotellen niin, että perjantain jengi oli koossa klo 23 aikaan. Kilta tarjosi nälkäisille matkalaisille grillimakkaraa ja myös omia gourmetruokia grillailtiin virvokkeiden nauttimisen lomassa. Mökin paljua ei voitu lämmittää vielä perjantaina huonon vesitilanteen vuoksi, mutta sauna lämmitettiin ja siellä viihdyttiin lähes aamuyöhön. Perjantaissa oli kuitenkin hieman sellainen fiilis, että voimia säästeltiin vielä lauantaille ja itse kunkin ylitöiden, tärkeiden ulkoistuspäätösten ja budjettipalaverien sävyttämä työviikko painoi päälle.

Lauantai 13.7.

Lauantaiaamu alkoi runsaalla aamupalalla, joka sisälsi munien (kanan) ja pekonien lisäksi kahta erilaista leipää, kurkkua, tomaattia, salaattia, kinkku, juustoa... Aamupala oli LOISTAVA! Koska ilma oli aamupalan tapaan loistava (järjestäjien tilauksesta), aamupäivä vain nautittiin olost ja palvottiin aurinkoa. Päivän agendana hallituksella oli pitää kokous ja paikaksi valikoitui läheinen uimaranta. Hallituksen päätökset syntyivät mukavasti meren kimmeltäessä ja prosenttien jo höllentäessä byrokrattista shittiä. Iltapäivän ollessa jo hyvässä vauhdissa, nälkä alkoi olla kova ja ruoanlaitto olikin alkanut muiden kuolevaisten toimesta hallituksen kokouksen aikana.

Kokouksen päätyttyä ja ruoanlaiton lomassa nimeltä mainitsemattomat Viljamäki, Visapää & Siltanen alkoivat suunnitella illalla edessä olevia KCP-olympialaisia. Ruokana kaikilla oli tutalaiseen tapaan kolmen Michelin-tähden veroista grillattavaa, ellei jopa parempaakin ja jälkkäriksi tapahtumatiimi oli valmistanut mansikkakakkua kera kahvin, joka sai haltioituneen ja lähes euforisen vastaanoton.

Ruokaa hetken sulateltuamme alkoi huikeiden olympialaisten valmistelu. Hallituksen tehdessä lehtipuhallinmaisen päätöksen sponsrata olympialaisten ensimmäisen lajin alkoholit, oli osallistujien humaltuminen viimeistään tässä vaiheessa varmaa. Kun näiden prosenttijuomien

korvauksista oli päästy yhteisymmärrykseen, voitiin olympialaiset vihdoin potkaista käyntiin saksalaisen juomapelin, Flunkyballin, avulla. Osallistujat jaettiin kahteen joukkueeseen (Myllis vs. Levón), jotka kilpailivat kiivaasti keskenään keinoja kaihtamatta. Tuomari (nimeltä mainitsemaaton Corner) oli tässä juomapelissä täysin epäoikeudenmukainen ja pihalla ja käytännössä päätti voittajan. Toisena lajina meillä oli haastava pullon täyttäminen vedellä löylynheittotyyliin. Levónin joukkueelle tämä oli heikko lenkki ja sen huomasi tuloksista.

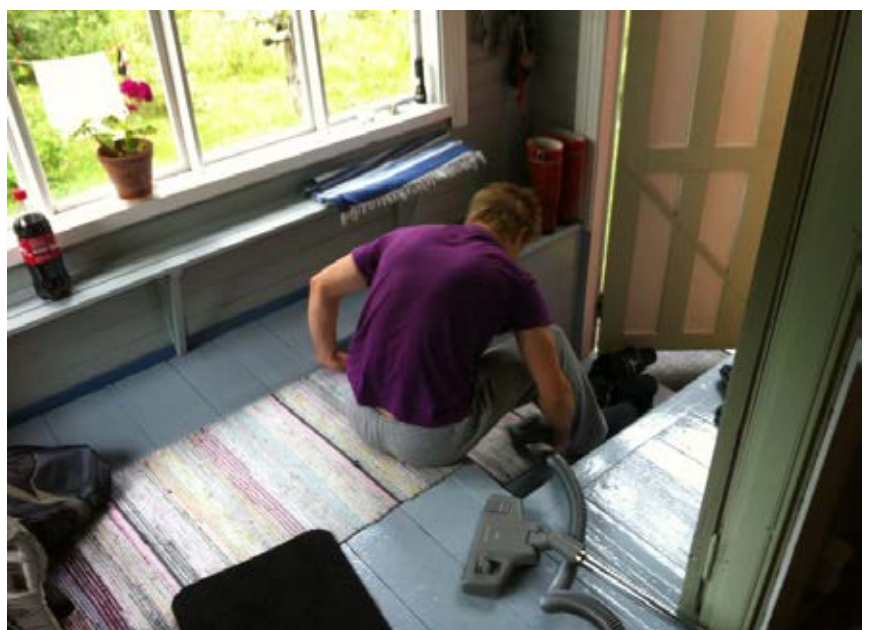
Kolmannessa lajissa vastakkain oli pariskunta Hällfors, kun tehtävänä oli tehdä mahtavin ja upein saunavihta ever. Kamppailu eskaloitui juoksu/painikisaan Ida Myllyharjun ja Tuure Visapään välillä. Yhdet aurinkolasit ja Ida jalka saivat tässä hieman hittiä. Eläimiä ei vahingoitettu olympialaisten aikana. Kolmen lajin jälkeen joukkueet olivat jännittävässä tasatilanteessa, joten oli aika ottaa vielä erä Flunkyballia, jotta KCP:n todelliset olympiamestarit voitaisiin kruunata. Lopulta mökin emäntä joutui myöntymään tappioonsa, kun Levónin joukkue voitti kiistattomasti tuomariäänillä. Myös puutuvat palaset juomalasteineen saapuivat olympialaisten tiimellyksessä paikalle ja pääsivät osallistumaan loppukarkeloihin.

Kun Olympialaiset oli taputeltu, päästiin itse asiaan eli saunomaan, paljuun ja mereen uiskentelemaan. Viimeiseksi mainittuun lajiin oli monta lähestymistapaa; osa löysi hieman paremman kaisli-

kon kuin toiset. Auringonlasku oli silti kaikille yhtä kaunis. Palju ja sauna viihdyttivät alkoholisoituneita indecsläisiä pitkälle yöhön, jonka jälkeen jatkuivat grillaus ja filosofinen keskustelu elämän tarkoituksesta...

Sunnuntai 14.7.

Sunnuntain aamiainen ei ollut ihan yhtä loistelas kuin edellisaamuinen, mutta kockelia saatiin silti. Sunnuntain kunniaksi myös satoi vettä, joten kaikki osallistuivat innokkaasti siivoamiseen, jotta pääsisimme lähtemään kotia kohti. Myllyharjun mökki näyttikin pian jopa siistimmältä kuin tullessa, kun jopa Ottis tarttui imuriin! Tästä tuli taas yksi huikea KCP muiden joukkoon.

Oranssi, hampurilainen, tiikeri ja kreikkalaiset kirjaimet

-mietteitä Clemsonin jälkeen

Suomen talvi ilmoittelee tulostaan. Sytytän syksyn ensimmäiset kynttilät, sillä illat ovat jo pimenneet Hervannassa. Eilen päästin villakangastakkini ulos häkkikopista. Keitän kupin teetä ja käperryksen sohvani nurkkaan. Täydellinen hetki to take a trip down the memory lane.

Joku voisi sanoa, että tasan vuosi sitten tilanteeni oli hie-
man erilainen. Lämpötila hipoi kolmeakymmentä astetta ja hiki tuntui valuvan jatkuvasti. Aamuisin söin pannukakkuja ja iltaisin hampurilaisia. Viisi viimeisintä vaatehankintaani olivat väriltään oransseja tai violetteja. Seurasin amerikkalaista jalkapalloa. Puhuin englantia. Käytin dollareita. Asuin Clemsonissa.

Clemson on jo pelkästään Wikipediankin määritelmän mukaan "College town" Etelä-Carolinan osavaltiossa Yhdysvalloissa. Wikipedia kertoo, että asukkaita Clemsonin kaupungissa oli 13905 vuonna 2010, mutta opiskelijoita Clemsonin yliopistossa syksyllä 2012 oli 20768. Clemson on yhtä kuin Clemsonin yliopisto. Clemsonin yliopisto kauniine kampuksineen on perustettu vuonna 1889, ja yliopiston tavoitteena on kivuta 20 parhaan julkisen yliopiston joukkoon Yhdysvalloissa. Clemsonin yliopisto tunnetaan ympäri maata ja erityisesti sen erityislaatuinen yhteishenki on lähes kuuluisa. Koulun värit ovat oranssi ja violetti. Koulun maskotti on tiikeri.

Grand Canyon

Miten minä ajauduin Clemsoniin? Ehei, en ole pienestä asti unelmoinut Clemsonin oranssista, kuten monet paikalliset ystäväni, vaan päädyin yliopistoon sattuman kautta. Amerikka oli minulle selkeä kohde, mutta tar-
kan kohteen valinnan päätin jättää vaihto-ohjelmalleni. Vaihto-ohjelma, jonka kautta vaihtoon hain (AE3, joka ei tällä hetkellä ole toiminnassa), otti minuun yhteyttä keväällä 2012 ja ilmoitti minulle valitusta opinahjosta. Minulla ei ollut aavistustakaan, mihin olin menossa! Syksyllä 2012 tapahtui siis hyppy tuntemattomaan.

Ja uskomaton hyppy olikin. Ihastuin välittömästi clemsonlaisten niin sanottuun "southern hospitality"-mentaliteettiin ja vaihtarielämän saloihin. Tunsin olevani elokuvassa, joka oli täynnä fraternity-poikia ja sorority-tyttöjä, jenkkiputis-staroja, pikaruokaketjuja ja sitä Coca-colaa. Jälkikäteen olen monelle sanonutkin, että kyllä niissä elokuvakliseissa todella paljon perää on.

Jos juuri Sinä, arvon lukija, harkitset vaihtoa Yhdysvalloissa, muista lähteä jo syksyllä. Ai miksi? No sen jalkapallon vuoksi. M-A-H-T-A-V-A-A! College football season on syksyisin ja erityisesti Clemsonissa amerikkalainen jalkapallo on laji ylitse muiden. Clemsonin tiikerit ovat menestyksekkäs yliopistojoukkue ja lähes jokaisena syksyisenä viikonloppuna kampuksen stadion (Death Valley)

hukkuu oranssiin kannattajajoukkojen mereen. Stadionille pääsevät 80000 innokkainta fania. Luit oikein. 80000! Parasta on, että stadion on aina täynnä. Vaikkei laji entisestään allekirjoittaneelle tuttu ollutkaan, oli sen seuraaminen ystävien ympäröimänä parasta ajanvietettä viikonloppuisin. Clemsonissa laki sanoo, ettei avoimia alkoholiastioita saa näkyä ympäristössä (toisin sanoen ulkona ei juoda). Poikkeuksena ovat kuitenkin pelipäivät. Pelipäivinä on sallittua parkkeerata auto koulun kampukselle ja pystyttää teltta sen perään, jossa sitten ystävien ja perheen kanssa on mahdollista nauttia virvokkeita ja grilliherkkuja pelin alkua odotellessa ja hernepussienheittopeliä (cornhole) pelaillen. Pelipäivinä bileet ovat parhaimmillaan ja jälkipilejä pelaillaan lähes jokaisessa kreikkalai-

Pelipäivä

sen yhteisön kantapaikassa ja keskustan baarissa. Yleisesti voin todeta urheilukulttuurin olevan omalla tasollaan ja omaa joukkuetta tuetaan loppuun asti.

Yliopiston ulkopuolella ei Clemsonissa paljoakaan tapahdu. Kaupoissa ei myydä muuta kuin oransseja ja violetteja urheiluvaatteita ja keskustalla tarkoitan sitä yhtä katua, jonka varteen on pystytetty kymmenkunta kuppilaa ja toinen samanverran ravintoloita. Siksi yliopistoei-
loman hiljentyessä pyhien ja lomien aikaan, on parasta lähteä tutkimaan muuta maata. Itse matkustelin jonkin verran ja mahtavimpina paikkoina mieleeni jäivät tietenkin New York, San Francisco, Grand Canyon, Charleston ja Savannah. (Sivuhuomautuksena, että Miami ei ollut mieleiseni, mutta se saattaa johtua valtavista ennakkoodotuksista.)

Keväällä 2013 hyppäsin vielä syvemmälle kliseiden maailmaan ja liityin mukaan sisarkuntaan. Gamma Sigma Sigma ($\Gamma\Sigma\Sigma$) on kansallinen sisarkunta, joka keskittyy yhteisön auttamiseen hyväntekeväisyytyön kautta. Sain siis pastellin sävyisiin paitoihini kreikkalaiset kirjaimet ja pääsin laulamaan ringissä, mutta ennen kaikkea pääsin tekemään hyvää ja näkemään amerikkalaisen unelman toisen puolen. Parhaat amerikkalaiset ystäväni löysin sisarkunnasta ja voi niitä kaikkia hauskoja hetkiä, jotka yhdessä

vietimme lapsia leikittäen, thrift shoppia järjestellen ja luontopolkuja kasaillen. Gamma Sigin toiminta eroaa hieman perinteisestä sosiaalisesta sisarkunnasta, minkä vuoksi sen toimintaan oli helppo lähteä mukaan, vaikka opiskeluni Clemsonissa kestivätkin vain vuoden.

En ole vielä edes päässyt varsinaiseen opiskeluun Clemsonissa ja sivumäärä tuntuu tulevan jo vastaan. Kokeistani käytännön asioista voi myös lukea popista vaihtoraportin muodossa, ja alakoulumaisesta opiskelusta tai innostavista opettajista kiinnostuneille voin kertoa asiasta lisää kysyttäessä. Nyt kuitenkin mieleeni eksyivät muut kuin opintojen suorittamiseen liittyvät asiat. Minä oranssissa t-paidassa katsomon piippuhyllyllä, kävelemässä vahvana nuorena naisena Starbucks-kahvin kanssa New Yorkin kaduilla, liftaamassa kyytiä kantrimusiikin pauhatessa lava-autolta ja kreikkalaiset kirjaimet rinnassa laulamassa tuttuja säveliä. Toki opiskelin myös ahkerasti, mutta lopulta voin todeta matkan merkinneen minulle jotain aivan muuta. Asian ovat varmasti myös monet muut vaihto-oppineet huomanneet. Tähän voisin amerikkalaiseen tyyliin selittää ummet ja lammet itsensä löytämisestä tai ystävyysmerkkisestä, mutta jääköön sekin myöhemmäksi. Nyt tekee muuten yhtäkkiä mieli Chick-fil-A -nugetteja ja kokista, joista jälkimmäisen kulutuksen jouduin viime vuonna rajoittamaan vain viikonloppuihin vakavasti uhanneen riippuvuuden vuoksi.

Vaikka vaihto-aika tuntuu jatkuvasti yhä kaukaisemmalta, haluan ottaa sen esille aina mahdollisuuden ilmetessä. Tässä siis samalla anteeksipyyntö kaikille ystäväilleni, toivottavasti Clemson-tarinat kohta vaipuvat historiaan. Täysin ne eivät tule koskaan unohtumaan, ja muistojen tielle onkin ihana vaipua näinä pitenevinä syysiltoina.

Gamma Sigma Sigma –perheeni isoisoäidistä serkkuihin.

Indecs Challenge

- HARDCORE

Monen vuoden spekuloinnin jälkeen jo nostalgiseksi syksyn piristäjäksi muodostunutta Indecs Challenge-kisaa oli tänä vuonna päätetty uudistaa liittämällä siihen erityinen Hardcore-osuus. Tapahtumasta ei annettu ennakoon juuri mitään tietoa hämäriä vihjeitä lukuun ottamatta. Vihjeet vilisivät viittauksia lihaskrampeihin, hikeen ja vereen, joten joukkueemme koki konseptin omakseen heti alusta lähtien. Näin ollen tämän vuoden kisaan merkittävän kasvojenkohotuksen läpikäynyt joukkue "Team Niko Siltanen" lähti mukaan kisaan tavoitteenaan ainoastaan voitto.

Valmistautuminen kisaan lähti perinteiseen tapaan liikkeelle vierailulla varustelekan verkkokauppaan (nimi muutettu). Mahdollisten pukuvaihtoehtojen paljous hämmentä meitä, mutta HC-IC:n hengen mukaan joukkueemme päätyi lopulta esittämään Itä-Saksalaista naisvoimistelijaryhmää. Oman panoksensa pukuihimme tarjosi myös Talouskerho Markka, joka sponsoroi kilpailujoitamme "uskomattoman päheillä" Nutcase-pipoilla sekä Uuno Turhapuro- henkisillä verkkopaidoilla. Pukumme toimittanut verkkokauppa on selvästi omaksunut toiminnassaan Ilkka Kourin (nimi muutettu) suosimat käsitteet JIT ja LEAN, sillä saimme kisapuvut käsiimme vasta kisaa edeltävänä päivänä (juuri oikeaan aikaan juuri oikeaan tarpeeseen).

Lähtö kisaan tapahtui jokseenkin epäinhimilliseen aikaan lauantai aamuna kello 5.30, joten joukkueemme joutui kokoontumaan koululle jo hieman viiden jälkeen. Tämä mahdollisti joukkueen kokoontumisen lähtöpaikalla JIT-henkeä noudattaen kello 5:29 ja tehokkaan kilpailun startin. Kisan vakavuus iski välittömästi kasvoillemme kuin

märkä rätti, sillä ensitöikseen järjestävä taho sokaisi joukkueemme jäsenet ja pakotti meidät aseella uhaten Neuvostoliitossa valmistettuun ruosteläiskien täplittämään pakettiautoon. Tästä alkoi matkamme mystiseen paikkaan X (Koivistonkylä), josta Via Dolorosamme lähtisi käyntiin.

Mystisessä paikassa X saimme näkökykymme takaisin ja kulkuvälineeksi neljä polkupyörää. Käteemme lyötiin kartta, sekä kirjekuori, jonka avaamalla saisimme tietoomme lähtöpaikkamme tarkat koordinaatit kymmenen minuutin aikasakon hintaan. Ennakoon suorittamamme kisanjärjestäjien ankaran stalkkauksen ansiosta emme kuitenkaan joutuneet turvautumaan tällaiseen helpotukseen, vaan tiesimme lokaatiomme täsmällisesti. Ainoa lähtöämme viivästyttänyt asia oli ennakoon hankkimamme Team Niko Siltasen tunnuksena toimivan Itä-Saksan lipun kiinnittäminen yhteen pyöristämme. Päivän edetessä saimmekin huomata johtopyörämme perässä uljaasti liehuneen lipun aiheuttavan reitillemme osuneissa kanssaihmisissä monenlaisia tunteita sentimentalisesta Itä-Saksan kaipuusta valkeana hehkuvaan raivoon. Ehkäpä päivän hienoimmasta suorituksesta vastasi muuan bussikuski, joka totaalisen repeämisen

jälkeen tervehti meitä sotilaalliseen tapaan lippaan vetämällä. Samalla hän myös ohjasti ihmisiä täynnä olevaa bussia nelisuuntaristeyksen yli. Respect.

Tosiaan, lähdettyämme paikasta X kohti rastia numero 1 jopa järjestävä taho sai kokea pyöriemme sotilaallisen tahdin, nimittäin pienistä teknisistä ongelmista johtuen rastinpitäjä saapui paikalle vasta 10 minuuttia meidän jälkeemme. Pelkäsimme jo, että seuraava joukkue ottaa meidät kiinni ja kiristimme tämän jälkeen tahtia, kun rasti 2 sijaitsi Kaukajärven maastossa. Onneksemme joukkueemme kuopus, Uosuger, tunsi ympäröivän maaston täydellisesti edellisen harjoitusleirin jäljiltä ja emme joutuneet tuhlaamaan aikaa suunnistukseen. Kakkosrastilla muumipeikko joutui kohtaamaan henkilökohtaisen helvettinsä, jonka jälkeen matkamme jatkui kohti kolmatta rastia. Kolmas rasti sijaitsi itse marsalkan luona. Sotilaallisen kunnianosoituksen jälkeen hyvästelimme Mannerheimin ja huomasimme nelosrastin olevan samalla paikalla ensimmäisen rastin kanssa.

Nelosrastilla tutustuimme humanistien elämään esittämällä kuuroja, mykkiä, sokeita ja muuten vain jälkeensä jääneitä. Pienen puuhastelun jälkeen viesti saatiin kulkemaan ja jopa sokealle opetettiin kengännauhojen solmimista. Pieni mehuuokio ja matka jatkui. Suuntasimme kohti lidesjärven rantaa, jossa pääsimme kenties eksoottisimmalle rastille, nimittäin vesistönylitykseen. Järvi piti ylittää niin pienellä kanootilla, että joukkueemme raskassarjalainen, Inselberg, olisi kanoottiin astuessaan päässyt keräämään pulloja järven pohjasta. Onneksi joukkueemme höyhensarjalaiset onnistuivat tiedustelemaan vastarantaa. Saimme tutkittavaksi myös jonkinlaisen heprealaisen ristikon, jonka oikeasta ratkaisusta olisi saanut 10 minuutin aikahyvityksen. Edellisenä iltana nautitut suoritusta parantavat steroidit olivat kuitenkin sekoittaneet päämme, emmekä kyenneet vastaamaan tähän älylliseen haasteeseen.

Seuraavaksi matkamme johti lidesjärven ympäri takaisin Kaukajärvelle. Tehtävämme oli mitata Marskin "kepin" pituus. Tehtävän asettelu aiheutti pientä mietintää, sillä Marskillä oli myös kädessä keppi. No, useiden mittauksen jälkeen saimme monta tulosta ja otimme kaikki ylös, ettei aikaa tuhlautunut liikaa, sillä seuraava kohde oli maali TTY:n pihalla. Laitoimme kaiken peliin ja valitsimme haastavimman reitin Lukonmäen kautta. Tuo ihana, lyhyt ja matala Lukonmäki tarjosi sopivat loppuhiet muuten kevyelle pyöräilyretkelle. Maalissa meitä odotti Maittava aamiainen ja tieto toisesta joukkueesta. Toinen joukkue ei ollut päässyt edes puoleenväliin vielä. Voittomme oli siis jo varma. Mutta mitäs muutakaan voi odottaa Team Niko Siltaselta. Toki asiaan saattoi vaikuttaa, että valtaosa toisesta tiimistä oli kuullut osallistuvansa HC-versioon vasta muutama tunti ennen lähtöä puolen yön jälkeen tanssiravintolassa. Väitämme kuitenkin, että voitto oli vuosien ankaran treenin tulos.

How the Pub Crawl was seen by us internationals

The international fuksis of Business and Technology from both Indecs and Man@ger became one team to compete against Finnish fuksis in the event everybody wanted to be in: Pub Crawl.

At the beginning the idea seemed fun but when the actual planning started there was no turning back: we had a theme, props, some useful presents for the judges we were going to encounter and a song, inspired in the Finnish song of beer names, you most probably know it better (fortunately we had three Finnish tutors helping us out with the lyrics). We also had some second year teekkaris willing to give us some hints of what we should do in the pub crawl, although it all summarized in having tons of fun!

With the birthday theme we started the competition all around Tampere's pubs and bars, completing tasks that challenged us physically but most of all: mentally. In most of our cultures this kind of activities doesn't even exist and it is really weird to see people in funny costumes hanging around the city center and entering bars singing and being loud (after a couple of activities we have understood that this is completely normal in Finland).

As the event advanced and the beverages started to flow into our systems we became more and more enthusiastic, leaving the weird feeling beside and just following the game. Maybe just like the Finns we transformed with the environment: although Finns aren't very talkative (specially with us internationals) after a couple of beers that changes completely and they become the most sociable and funny people around. In that way we were less and less shy with each challenge, doing what the judges were expecting and a little more as it is the tradition.

From what we could see, judges were having fun with us internationals doing the tasks they had prepared for us although some nudity was expected in a few challenges... Maybe that's why we didn't win! We were missing some skin showing as we noticed later when talking to other fuksis that had no problems leaving their clothes on the floor and doing some of the challenges half-naked. Fortunately for us we had our tutors that had no problems taking off their overalls and helping their fuksis in need (thanks guys!!).

Anyway, as new international degree students we get to experience the same things all Finnish fuksis experience and it has been a great pleasure and a refreshing change for what we were actually used to in our home countries. A very funny and great event!!

Optio - Aim for more

Ylioppilaskunnassamme ylintä päätösvaltaa käyttävä edustajisto valitaan avoimilla vaaleilla kahden vuoden välein. Äänioikeus vaalissa on kaikilla läsnä olevaksi ilmoittautuneilla ylioppilaskunnan jäsenellä eli hyvin suurella todennäköisyydellä myös sinulla. Indecs ja Man@ger ovat perinteisesti muodostaneet vaaleihin yhteisen vaaliliiton eikä tämäkään vuosi ole poikkeus. OPTIO on ylioppilaskuntamme menestynein vaaliliitto ja sama jatkuu vain sinun äänesi tukemana. Kahden pienen killan yhteinen lista ylsi kaksi vuotta sitten vaalivoittoon Indecsin Lauri Jaakkolan kerätessä koko yliopiston suurimman äänisaldon!

Kuten jo mainittua, edustajisto käyttää ylintä päätösvaltaa ylioppilaskunnassa eli päättää meitä kaikkia koskevista asioista, esimerkiksi jäsenmaksun suuruudesta, teekkarisaunan kehittämisestä ja ylioppilaskunnan toimintasuunnitelmasta. Koska nämä asiat koskettavat meitä kaikkia yksilöinä sekä kiltoina, tulee edustajistossa olla myös meitä ja arvojamme edustavia ihmisiä.

Option tavoite on tuoda järkeä edustajistokeskusteluun laajan teollisuustalouden ja tietojohdamisen management-osaamisen turvin. Optiolla ei ole puoluepoliittista tai uskonnollista linjaa vaan ylin ohjaava agenda on insinöörirationalismi. Tämän lisäksi Optio tukee kansainvälistymistä ja kansainvälisten opiskelijoiden huomioimista yliopistolla. Onhan Optiolla oma kansainvälinen maisteriohjelmakin!

Jokainen ääni on arvokas, äänestysprosentiksi odotetaan noin 30 %. Viime edustajistovaaleissa viimeisin läpi päässyt edaattori, eli edustajiston jäsen, sai 19 ääntä vertausluvulla 59. Tästä tutalainen helposti laskee, että OPTION saadessa yli 240 ääntä, se saa suhteellisen vaalitavan avulla neljä edustuspaikkaa, enemmän kuin mikään muu vaaliliitto! Ollaan suurimpia ja parhaimpia.

Kuten iskulauseessakin sanotaan, me odotamme edustajistolta ja ylioppilaskunnan hallitukselta enemmän ja asetamme tavoitteet hieman korkeammalle kuin muut, sillä ainoastaan siten saavutetaan entistä parempia tuloksia!

Edustajistovaalit varsinainen äänestys järjestetään 5.11 klo 8:30 – 6.11 klo 17:00 ja ennakköäänestys 29.10 klo 00:00 – 31.10 23:59. Äänestys tapahtuu netissä intranet-tunnusten avulla osoitteessa vaalit.tut.fi/ttyy tai äänestyspisteissä Tietotalossa ja Konetalossa. Itselleen sopivaa ehdokasta voi etsiä SYL:n vaalikoneen avulla osoitteessa www.edustajistovaalit.fi.

Käytä siis vaikutusvaltaasi ja johda Optio vaalivoittoon!

Ehdolla olevat Optiolaiset ja heidän ehdokasnumeronsa

75	Hirvonen	Tuomas Samuel
76	Kauppinen	Aaro Ilmari
77	Myllyharju	Ida Elina
78	Mäntysaari	Juho Kustaa
79	Venäläinen	Lauri Samuel
80	Väänänen	Milla Riikka Sofia
81	Roine	Elina Sinikka
82	Sartjärvi	Antti Reino
83	Valkonen	Tommi Juha Johannes
84	Viljamäki	Teemu Veikko
85	Sirén	Olli Petteri
86	Pérez Díaz	Anabel
87	Taimela	Valtteri Viljo Juhani
88	Rapatti	Aura Vilma
89	Tyrväinen	Ville Juhani

Syksyn SporttiCup 2013

Syksyn SporttiCup on taas lähtenyt käyntiin. Sporttiset kiltalaiset ovat päässeet mittele-mään taitojaan niin pesäpallossa kuin jalkapallossakin. Nyt saamme kuulla sekä aktiivisen liikunnan monitaiturin Sanni Kuusiston että kil-lan toiseksi nopeimman miehen Jesse Turkan mietteitä ensimmäisistä lajeista.

Jee! Nakki napsahti ja sain kunnian kirjoittaa Infactoon jutun Indecsin SporttiCupin tämän syksyn ensimmäisestä osakilpailusta. Ja mikä ettei, onhan minulla aikaisem-paa kokemusta vastaavanlaisesta suorituksesta: jo ala-asteella kirjoitin kertomuksen vanhempaintiedotteeseen koulujen välisestä pesäpalloturnauksesta. Kuten arvata

saattaa, ja monet sen varmaan tiestivät, oli myös SporttiCupin ensimmäisen osakilpailun laji samainen pesäpallo. Sen tosiasian, että SporttiCupin peli oli aika-lailla samantasoista kuin ala-asteenkin turnauksessa, sekä vankan kirjoituskokemukseni ansiosta, uskonkin selviäväni tästä vastuullisesta tehtävästä raportoida otte-lun tapahtumista niille onnettomille, jotka eivät paikalle päässeet.

Mutta itse asiaan! SporttiCupin ensimmäinen osa otel-tiin syyskuun alussa aurinkoisissa tunnelmissa Hervan-nassa, vesitornin pesäpallostadionilla. Paikalle saapui runsain joukoin pesäpallolahjakkuuksia fukseista aina ännännen vuoden opiskelijoihin saakka. Joukkueet muo-dostuivat sangen kivuttomasti: fuksit ja 2. vuosikurssin opiskelijat vastaan loput. Jo pelin alussa kävi selväksi, ettei kyseessä ole mikään sunnuntaihöntsäily vaan toti-nen kisa, jonne jokainen oli tullut voittamaan. Välillä väittelyt paloista ja pisteistä olivat varsin kiivassävyisiä, mutta kaiken kaikkiaan ottelu saatiin vietyä läpi hyvässä hengessä ja sävyisissä tunnelmissa.

Ottelun aikana nähtiin onnistumisia ja taidokkaita suo-rituksia ja toki myös niitä vähemmän onnistuneita suo-rituksia. Mieleenpainuvimpana itselle jäi Karim Hafezin huippulyönti ja sitä seurannut (ehkä maailman hitain) kunniajuoksu kentän halki. Tulipahan todistettua, että myös tekonivelen kanssa nilkuttaen pääsee pitkälle! Vaikka toki myös ulkokentällä saattoi olla osuutta suori-tuksessa...

Siitä tärkeimmästä eli ottelun lopputuloksesta minulla ei itseasiassa ole tarkkaa selvyyttä. Fuksien ja kakkosten joukkueella oli lievää alkukankeutta ja vanhukset taisi-vatkin silloin päästä melkoiseen johtoon. Peli kuitenkin tasottui pikkuhiljaa ja uskaltaisin itse fuksien ja kakkosten joukkueeseen kuuluneena väittää lukuisten revanssien, sekä ottelun jälkeisten saunaspekulaatioiden perus-teella, että me voitimme! (vastaväitteet kirjallisena alle-kirjoittaneelle)

Kaiken kaikkiaan Sportticupin ensimmäinen osakilpailu oli onnistunut ja innokkaita pelaajiloita riitti vielä pitkään senkin jälkeen, kun itse jo poistuין paikalta iltapalaa syö-mään ja nukkumaan. Kuulopuheiden perusteella vasta silloin ne varsinaisessa pelissä näkemättä jääneet huip-pulyönnit ja superkopit onnistuivat, mutta tiedä sitten niistä...

Jalkapalloa jäätävässä kelissä

Syksyn toisena lajina pelattiin jalkapalloa, fudista, potkupalloa ja miksi tätä lajia nykyään kutsutaankin. Oli jo myöhäinen syyskuu ja syksyiset kelit olivat vallanneet Tampereen Hervannan. Lämpötilan ollessa vain muutaman asteen plussan puolella ja kovan räntäkuuron piiskatessa Hervantaa tunti ennen sovittua ajankohtaa, saatiin jännittää saataisiinko paikalle ollenkaan pelaajia ja pelejä pystyyn.

Lopulta paikalle saatiin onneksi 12 killan rohkeinta (voit taputtaa itseäsi selkään mikäli kuulut näihin), joista suurin osa fukseja, mikä on hienoa ja lämmittää liikuntavastaavankin sydäntä. Jaot fuksit (+ 2vsk. Sanni, kentän ainut tyttö, pisteet siitä) vastaan vanhukset, ja eikun pallo keskelle ja pelaamaan.

Alussa fuksit dominoivat kenttätapahtumia tehden maaleja maalien perään, kunnes vanhukset alkoivat lämmitä, ja peli siirtyi kentän toiseen päähän (Liekkö nuorten innokkaiden pelaajien kunto alkanut hiipua alun rynnistuksen jälkeen, vaiko kova räntä/lumikuuro paleluttanut nuoret pojat). Kentän upeimmasta maalista vastasi kuitenkin fuksit: Kulmapotkusta pallo yläilmoihin, ja hieno puskumaali. Lienee kaveri ottanut oppia hyypiän Sampalta, sen verran taidokas(onnekas) pusku oli. Lopulta peliä pelattiin tasaisissa merkeissä, auringonkin välillä paistaessa, ja kentällä nähtiin hienoja suorituksia ja taitavaa pelaamista.

"Lienee kaveri ottanut oppia hyypiän Sampalta, sen verran taidokas(onnekas) pusku oli"

Tunti viileässä säässä riitti tällä kertaa hyvin, mutta kaikilla tuntui mukavaa olevan ja sehän se on pääasia! Ainiin ja lopputulos.. Sitä tuskin kukaan muistaa tai tietää, mutta tasapeli lienee aikälähellä totuutta. To be continued....

TUTALAINEN OPPI TOTUUDESTA

Teekkari

– älä ole robotti

Julkisuudessa on viime aikoina leijunut uhkakuvia joka toisen tai kolmannen työntekijän korvaamisesta roboteilla. Mielestäni tämä uhakuva on varsin turha, koska suomalaiset työntekijät vastaavat jo nyt pitkälle tuotantoautomaatteja. Syötä lähtöluvut, suorita pyydetty tehtävä, palauta raportti ja saa kiitoksia vuosittaisessa kehityskeskustelussa. Johto ja esimiehet säilyvät tyytyväisenä ja firman ainoat vastakkaiset mielipiteet esitetään pikkujouluissa suomalaisessa keskiketterässä humalassa eikä niitä kukaan edes muista seuraavana aamuna.

Ihmiset tarvitsevat haastamista. Haastamistakin voi tehdä monella tavalla väärin, mutta oikein tehtynä se pakottaa ihmisiä ajattelemaan ja perustelemaan. Paras lopputulos älykkäällä haastamisella saavutetaan, kun sen avulla oivalletaan uusia tehokkaampia tapoja tehdä asioita tai lopetetaan turhien asioiden tekeminen.

Käsi pystyy, kuinka moni on kuullut ihmisten jurnuttavan lähiympäristössään "en vaan voi ymmärtää miksi ihmeessä tääkin tehdään tälle, menee vaan kaikkien aikaa hukkaan" ja ryhtyvän sen jälkeen toteuttamaan pyydettyä tehtävää. Tässä vaiheessa paras kommentti jurnuttajalle on kysyä: "Mikset sinä ryhdy toimeen ja nosta asiaa pöydälle?"

Ja vielä lopuksi: kun seuraavan kerran ryhmätyötä tehdessänne olet eri mieltä ryhmän muiden jäsenten kanssa, haasta heidät perustelemaan kantansa. Saatat yllättyä toimenpiteen vaikutuksesta.

Kolumnin kirjoittaja on mm. kaikkien alojen erityisasiantuntija.

Fuksiviikko

Fuksiviikko vietettiin taas perinteisissä merkeissä grillailun, liikunnan ja rastitehtävien parissa. Syksyn 2013 fuksiviikosta meille oman näkökulmansa kertoo Karoliina Salminen.

Maanantai 19. elokuuta saattaa kuulostaa monelle päivältä muiden joukossa, mutta sinä aamuna herätessäni mielessäni oli erittäin sekavat ja jännittyneet tunnelmat. Muutaman tunnin kuluttua minun tulisi astella rakennukseen, josta en tiennyt mitään ja tavata ihmisiä, joista en tuntenut yhtä ainoatakaan. Olin jo etukäteen miettinyt monia kauhuskenaarioita, miten tämä viikko tulisi menemään ja miettinyt löytäisinkö omaa paikkaani tässä uudessa yhteisössä.

Koululle päästyäni meillä oli aluksi tervetuliaistilaisuudet, joiden jälkeen meidät jaettiin tutor-ryhmiin ja yhdistettiin Managerin tutor-ryhmien kanssa. Tämän ensimmäisen viikon yhdistämisen jälkeen, en vielä tähänkään päivään mennessä tiedä, kuka on Indecsillä ja kuka Managerilla. Kun tämän kaiken enemmän ja vähemmän virallisen ohjelman jälkeen lopulta pääsimme kuohari-tilaisuuteen, alkoi tunnelma hieman rentoutua. Loppuilta menikin toisiimme tutustuen koulusuunnistuksen ja Peytonin bilis-illan merkeissä.

Grillausta ja kapinaa

Tiistai-iltana olin tunnelma jo täysin toinen. Edelliseltä päivältä oli jäänyt todella hyvä fiilis. Ilmapiiri koululla oli todella avoin ja helposti lähestyttävä. Tuntui jo ensimmäisestä päivästä asti, että on osa tätä yhteisöä. Tiistai-iltana, koulun virallisten tilaisuuksien jälkeen suuntasimme grilli-iltaan, jossa nautimme erilaisista makkaroista, letuista, virvokkeista, erilaisista leikeistä ja toistemme seurasta. Loppuillasta aloimme jo olla sellaisessa vauhdissa, että suuntasimme Kapinaan. Siellä uskaliaimmat fuksit pääsivät näyttämään upeita laulutaitojaan karaoken merkeissä. Olimmekin jo tähän mennessä oppineet, että teekkari laulaa mieluummin

kuin hyvin, joten mikinvarressa roikkui kerralla jopa muutama fuksi liikaa. Tästä uskaliaimmat jatkoivat vielä Cupolaan jatkoille, mutta ei siitä sen enempää...

Kyykkäkulttuuria

Keskiviikkona olin sitten välipäivä juhlimisesta ja aikaa levähtää hektisen alkuvuikon jälkeen. Koulun virallisten ohjelmien ohella meillä oli sportti-info, jossa saimme pienen kuvauksen koulumme tarjoamista liikuntapalveluista. Itse olen ainakin ollut hyvin tyytyväinen siihen, kuinka monipuolinen koulumme

Ensimmäisen viikon viisaampana täytyy sanoa, että tämä oli kyllä sellainen kokemus, josta en olisi jäänyt mistään hinnasta pois. Nämä muistot ovat niitä ainutlaatuisia hetkiä, joita tulemme aina muistelemaan hyvällä. Fuksiviikolla kaikki olivat kuitenkin samalla viivalla, yhtä hukassa ja peloissaan, että oli helppoa löytää uusia ystäviä. Ja kaikesta tästä hieman vähemmän pelottavaa tekivät meidän upeat ja esimerkilliset tutorimme Henriikka ja Erik, joille erityiskiitos ensimmäisen viikon onnistumisesta.

Nyt muutaman viikon vanhempana ja ehkä jopa hieman viisaampana täytyy sanoa, että uskon olevani

tarjonta on eri lajien suhteen. Illalla suuntasimme tutustumaan teekkarien suosimaan peliin kyykkään. Itselle tämä oli ensimmäinen kerta, kun edes näin mistä lajissa on kyse ja täytyy kyllä sanoa, että tämä laji ja siihen liittyvä kulttuuri kyllä vaikuttaa erittäin lupaavalta. Pääsimme myös tutustumaan toiseen itselleni täysin uuteen peliin, isoon. Tämäkin peli oli erittäin hauska, pelattiin sitä sitten pupuina tai kottikärryinä. Keskiviikkoiltana kotiin päästessäni oli hyvä, että edes ovesta pääsin sisään ennen kuin jo sammahdin sohvalle, onnellisena, mutta fuksiviikon uuvuttamana.

Pubirundilla

Torstai olikin mielestäni fuksiviikon ehdoton kohokohta, sillä silloin koitti odotettu pubirundi. Lähdimme oman tutor-ryhmämme ja Managerin tutor-ryhmän kanssa yhdessä kiertämään rasteja. Aluksi mietimme hieman, että mitäköhän tämäkin ilta tuo tullessaan ja täytyy sanoa, että ainakin henkilökohtaisesti yllätyin positiivisesti. Muutaman ensimmäisen rastin alkukankeudesta selviytyttyämme, homma alkoi luistaa tai mopo karkasi käsistä tai miten sen nyt haluaakaan ilmaista. Mitenkään yksityiskohtiin menemättä ilta oli unohtumaton ja toi ehdottomasti ihmisiä enemmän yhteen ja loi fuksien kesken hyvää joukkuehenkeä. Perjantai olikin sitten, se päivä, jolloin fuksi toisensa jälkeen suuntasi kotikaupunkiin äidin lihapatojen ääreen fuksiviikkoa viisaampana.

täysin oikeassa paikassa. Täällä on ollut uskomattoman helppo saada uusia ystäviä ja vanhemmat tekkarit ovat paljastuneet hyvin avoimiksi ja mukaviksi ihmisiksi. Myönnän, että tänne tullessani olin hieman varautunut, siitä millaista elämä Hervannassa tulisi olemaan, mutta olen jo nyt yllättynyt erittäin positiivisesti. Sekä TTY että Hervanta ovat todella rentoja ja suvaitsevaisia paikkoja. Jokainen saa tässä porukassa olla täysin vapaasti oma itsensä.

"Uskon olevani täysin oikeassa paikassa"

Monta upeaa muistoa rikkaampana haluankin, kiittää kaikkia, jotka ovat tehneet mahdolliseksi meidän ensimmäiset viikkomme. Haluan myös toivottaa kaikille indec-siläisille tsemppiä opiskeluun. Itse ainakin tiedän, että kaiken tämän vapaa-ajan ohjelman ja koulunyhteisöviittaminen on paikka paikoin hieman haastavaa...

Ulko(istamis)XQ

Sunnuntai 15.9.2013

Vuoden 2013 UlkoXQ suuntautui entisen Rautaesiripun taakse. Matkaan lähti 33 Indecsläistä vuosikursseilta 2-n. Perinteisesti UlkoXQ:a edeltävänä lauantaina oli järjestetty erähenkinen seikkailutapahtuma Indecs Challenge, jonka jälkilöylyt ovat asettaneet haasteita seuraavan aamun XQ startille. Tänä vuonna tilanne oli eri, sillä lähtö oli vasta 15:30 Konetalon takapihalta. Konetalo sai kunnian toimia lähtöpaikkana, sillä perinteinen kohtaamispaikka Obeliski oli siirretty Kampus Areenan rakentamisen tieltä uuten bussilla saavuttamattomaan paikkaan.

Bussikuskina meillä oli erittäin teekkarihenkinen nuoriherra, joka ohjasi lauman eksyneitä lampaista ja ohjeisti kaikkia liian huonosti bussimatkaan varautuneita täydentämään varastonsa taukopaikalla Linnatuudessa. Taukopaikalta tarttui mukaan myös kerho-Jallu, joka on talouskerho Markan jäsenetu. Kerho-Jallun eroottisia novelleja kuunnellessa (välillä saksaksi, välillä brutaalilla örinä äänellä) matkamme taittui mukavasti Helsinki-Vantaalle, josta Norwegian liidatti meidät Budapestiin. Lento haisi köyhälle, sillä lentoyhtiö ei tarjonnut edes vettä lennon aikana! Onneksi vessassa sentään sai käydä. Huomioimme tämän palautteessamme ja lauloimme Ottis "Euroopan rikkain mies" Leskisen johdolla terveisemme henkilökunnalle "Hullun tutalaisen" sävelin.

Illalla pääsimme majoittumaan hostelliin pienen kaupunkierroksen jälkeen. Loppuillalle oli ohjelmassa vapaata illanviettoa. Tässä vaiheessa kaikilla oli jo kova nälkä, joten ensimmäinen toimepide oli tutustua paikalliseen kebab tarjontaan. Valinta osoittautui hyväksi ja jopa korttimaksu onnistui. Loppuilta meni lähialueiden tiedustelussa ja melko rauhallisessa lämmitelyssä tulevalle viikolle.

Maanantai 16.9

Maanantai alkoi useimmilla varsin pirteissä tunnelmissa. Tosin edellisen illan ahkerimpia tiedustelijoita saattoi hiukan puhalluttaa. Aamupalan jälkeen oli aika siirtyä reissun varsinaiseen ohjelman pariin. Ensimmäinen vierailukohde oli Suomen Unkarin suurlähetystö, jossa saimme viennin-

edistysyhdistys FinPron aluekatsauksen liiketoiminnan erityispiirteistä ja mahdollisuuksista Unkarissa ja länsi-Balkanilla. Esityksen pitänyt FinPron Unkarin Trade Centerin päällikkö oli varsin lupsakka mies, joten esitykseen varattu tunti venyikin lähes kahteen tuntiin. Keskustelu pyöri XQ-pelin hengessä mm. Area 51 ja competitive advantagen ympärillä.

Seuraavaksi oli edessä nopea siirtyminen seuraavaan yritykseen eli Moellendorf & Companyyn. Kyseessä oli pieni, vain viiden hengen yritys, joka tuo yrityksiä yhteen. Esittelijä ei sen enempää tiennyt meistä kuin me yrityksestä. Vierailun aikana saatiin aikaan hyvää keskustelua Unkarin markkinoista ja yrityksen toiminnasta. XQ-pelin osalta kuultiinkin hyviä suorituksia. Kuitenkin mieleenpainuvuin suoritus nähtiin, kun Euroopan rikkain mies yritti ujuttaa "juutalais kultan" kysymykseensä. Lotta kuitenkin pelasti meidät suurelta häpeältä korjaavalla kysymyksellä. Euroopan rikkain mies palkittiin suorituksestaan Torspo-palkinnolla, joka pitää sisällään Helsingin Joke-reiden lippiksen ja vyölaukun, joita hän pitää yllään seuraavaan palkitsemiseen saakka.

Vierailun jälkeen oli vuorostaan useamman tunnin vapaata ohjelmaa kaupungilla, mikä kulutettiin lähinnä syömiseen ja juomiseen keskustan ravintoloissa. Tämä antoi sopivan pohjustuksen loppuillan ohjelmaan, joka oli Budapestin yöelämään tutustumista paikallisten ESTIEM opiskelijoiden ohjeistamana. Kustantavien ruokien olivat erittäin viihtyisät. Tästä huolimatta halusimme lähteä katsomaan olivatko Hootersin tarjoilijat maineensa veroisia. Kireistä minishortseista huolimatta oli Hooters

hienoinen pettymys. Loppuillaksi osa reissaajista päätyi paikallisille klubeille ja osa katsomaan näköaloja mäen huipulle.

Tiistai 17.9

Tiistai alkoi luonnollisella myöhästymisellä, kun osa nukui vielä suunnitellun lähtöajan aikaan. Matka taittui Mer-sun saksankieliseen tehdaskierrokseen, josta suurim-malle osalle jäi käteen vain insinööripornon katsominen, ei niinkään selostukset. Indexlääiseen tapaan meille kai-kille kuitenkin jaettiin VIP tekstein varustetut huomioliivit.

Huomioliiveistä ylpistyneinä bussin nokka kääntyi kohti Serbian Novi Sadiä. Matkalla saatiin kuulla erään seu-ralaisemme touhuja nauhoitettuna edelliseltä yöltä. Hel-län kuuloaisteja hivelevän episodin jälkeen tutustuimme paikalliseen IT-yritykseen, josta olimme kireän aikatau-lun johdosta jälleen myöhässä. Esittely oli vähintäänkin yhtä improvisoitu kuin edellisenä päivänä Moellendorfilla: freestyleä sanan varsinaisessa merkityksessä. Ei pre-sistä eikä esittelyä, saimme omatoimisesti kiertää firman tiloissa ja kysellä työntekijöiltä faktoja yrityksestä.

Yritysvierailun jälkeen siirryimme kukin omaan suuntaan nauttimaan paikallisista ruokapaikoista. Hyväksi havait-tiin mm. vahvasti neuvostoliittoatmosfääriin nojaava BBQ-luukku, jossa 0,5l tuopin sai n. 1,3€. Tämän jälkeen otimme lyhyen bussikyydin Petrovaradin linnoitukselle paikallisten ESTIEMereiden opastamana. Linnake nähtiin ryhmäkuvan lisäksi otolliseksi paikaksi hunajarakin diilamiseen – Serbian kontaktilta tilattiin jopa 15 pulloa kotipolttoista kohtuuhintaan. Kaiken kaikkiaan kaupunki-kierros oli loistava siinä, että sen ansiosta huomasimme Novi Sadista löytyvän myös kauniita rakennuksia. Kier-roksen aikana kruunattiin myös uusi Torspo, Oskari Lähde, jatkuvan myöhästelyn ja siitä seuranneen koko seurueen häpeäksi saattamisen johdosta.

Paluumatkalla linnoitukselta harrastettiin perinteistä teekkaritoimintaa, eli uimista ja lakittamista. Paikallisten ilmeet olivat hämmentyneitä. Lisäksi Bin Ladenin johta-

man kaupunkikierroksen jälkeen oli vuorossa vapaamie-liset etkot , joihin liittyi paljon miesten välistä toveruutta.

Illaksi/yöksi lähdettiin Novi Sadin baarikadulle. Tässä vaiheessa jäsenistömme oli rakastunut paikalliseen täy-tettyyn patonkiin nimeltä Index, jota hankittiin suuhun pantavaksi antaumuksella. Baarikadulla koettiin mm. Silent disco ja nolo tilanne, kun erään matkustajan yritys hankkia kokonainen Jekkupullo päätyi tuotteen palaut-tamiseen käteispulasta johtuen. Lopuksi päivävastaava hoiti ryhmälle myös aamupalaa: 33 Indexiä.

Keskiviikko 18.9

”Tiesittekö että Kroatialaiset on niin köyhiä että jos heittää rahaan ilmaan niin ne joutuu keräämään?” –Mahonsuu

Keskiviikkoamuna otimme suunnaksi huhujen mukaan hieman rikkaamman maan, Kroatian. Aamu alkoi yllätyk-sellä, sillä lähtö viivästyi alle 10 minuuttia ja jopa Torspo saapui ajoissa paikalle. Päivän vitsikisan aihe vaihtui Otto-Pekka-vitseiksi ja pian saimmekin kuulla tarinoita hampurilaisten huutokauppaamisesta, setelien heitte-lystä ja päälliköimisestä Jypinkylässä.

Rajaa ylittäessä viranomaiset kummastelivat hassuja hattujamme niin paljon, että matka pääsi jatkumaan vasta bussikuskien lahjottua tullivirkailijat kahdella (2) oluella. Rajanylityksen jälkeen oli ****n pitkä matka ankeata seu-tua. Pysähdyspaikallakaan ei kortti toiminut eikä Eurot kelvanneet paikallisten rämpylöiden sijaan.

Zagrebissa pääsimme vierailulle paikalliseen konepa-jayritykseen, DOK-ING:iin, joka valmistaa kauko-ohjat-tavia miinanraivaimia ja palosammutuskalustua sekä sähköautoja (koska toimitusjohtaja halusi itselleen auton jota muilla ei ole, PÄÄLLIKKÖ!) Paikalle saavuttiin luon-nollisesti myöhässä, josta saatiin tällä kertaa hieman palautettakin. Itse vierailu oli reissun yksi mielenkiintoi-simmista. Mukavan leppoisa esittelijät kertoivat ja esitte-livät tuotteiden toimintaa.

Zagrebissa hostelliin majoittumisen jälkeen lähdimme paikallisten Estiemiereiden mukaan sightseeing kierrokselle. Kierroksella useampi patsas sai lakin ja Ruotsin suurlähetystö sai kuulla pienen teekkarikuoron laulavan Minnet-klassikkoa. Lopulta, oppaamme helpotukseksi, pääsimme odotetulle pubirundille. Rundi kattoi neljä paikallista baaria. Kierros lähti liikkelle Kroatian vanhimasta ja savuisimmasta baarista ja päättyi myöhään Kroatian kovimpaan yökerhoon. Kierros sisälsi teekkareiden onneksi monia ilmaisia shotteja ja suruksi aggressiivisia naisia. Onneksi yksi matkaajista suostui ottamaan yhden naisista ja näin rauhoittamaan liian vilkasta menekkiä.

Torstai 19.9

Chill out-hostellin loistavan aamiaisen jälkeen suuntasimme Sloveniaan, toiset freesimpinä kuin toiset rannana pub crawl-illan jälkeen. Ljubljana oli todella kaunis. Kaupunki ja ja paikalliset ravintolat olivat hyvätasoisia. Vierailimme linnassa, josta näkyi koko kaupunki. Sieltä siirryttiin Kranjiin, jossa paikalliset Estiemerit näyttivät meille vanhaa kaupunkia. Halasimme kaikki kääpiötä ja bongasimme boardellin. Kranj oli kaunis pieni paikallinen kylä keskellä vuoria ja kyllä täältäkin löytyi Harrin rakastamaa maissipeltoa.

Majoituskohteeseemme Blediin saavuimme illemmalla ja matkalla meitä hauskutti Jallutarina, jota kerrottiin pikkuorava äänellä mielipuolisen naurun kera. Bledin pizzeria Rusticassa tuli syötyä ylivoimaisesti reissun paras ateria. Listalla oli esimerkiksi "hifistely" pizzaa jossa täytteenä parsaa ja savustettua juustoa.

Sitten oli vuorossa paikallisten uima mahdollisuuksien tutkiminen. Matkalla osa retkeilijöistä päätyi kaikkien huvitukseksi kokeilemaan uutta teekkarilajia: Lampaan lakitusta. Loistokkain tuloksin lammas saatiin lakitettua, mutta lakin pois saaminen lampaalta olikin hankalampaa lampaan juostessa pakoon lakki päässä. Itse uimareisukin sujui pienten alkuvaikeuksien, kuten aidan ylityksen, jyrkän alamäen ja järven puolelta oikaisun jälkeen vasin mallikkaasti. Meitä varten rannalta löytyi sekä liukumäki, että ponnahtuslautaa. Järven toisella puolella kaupungin valot loistivat kauniisti kuutamoisessa yössä. Hieman sinivilkkuista taksia pälyillen vedimme hynttyyt ylle ja räpsäisimme ryhmäkuvan uskalikoista muitoksi hieman epäilyttävän koirapatsaan kanssa.

Päästyämme kadulle päättää Aurinkokuningas Tommi "motivaatiovalas" Valkonen pitää pienen kiitospuheen, jossa hän arvosti teekkarimaista toimintaamme jonka vuoksi hänellä on "kännykkä täynnä timanttia". Tarkoituksemme oli palata takaisin hostellille, mutta emme voineet ohittaa pientä polkua joka luultavasti johti n. 160m kohti suoraan ylempänä olevaan linnaan. Luulo osui oikeaan ja ainakin 1000 portaan jälkeen löysimme linnan joka sattui olemaan auki vain meitä varten. Linna sijaitsi 599m meren pinnan yläpuolella ja näkymät olivat sen mukaiset. Lähtiessämme alas Harrin johdattamaa valitsimme erittäin kivikkoisen kapean ja pimeän polun. Kaikki kuitenkin selvisivät ilman vammoja takaisin hostellille.

Illan päätteeksi kovimmat suorittajat lähtivät vielä jatkoille hostellilta löytyneiden aussien ja erinäisten muiden Britti-imperiumin edustajien kanssa. Jatkoilla maisteltiin mm.

suuren puheenjohtajamme nimikko shottia, jonka haju oli varsin tyrnävä. Huikean illan päätteeksi hyvästelimme uudet ystävämme lämpimästi heidän kirotessaan aamuksi varaamaansa laskuvarjohyppykoulua.

Perjantai 20.9

Päivä alkoi heräämällä uskomattomista Alppi -maisemista ja en tiedä vaikuttiko ilma siihen, että lähtö oli kivuton ja matka Wieniin alkoi. Matka kulki maisemareittiä Alppien lomassa. Maisemat olivat us-ko-mat-to-mat. Huoltoasemalla huomasimme myös, että 500€:n setelin omistaja pystyy kiilaamaan koko jonon ohi – köyhät.

Lisää kommelluksia sattui matkalla, kun jäätävä kusihätä yllätti suuremman osan kanssamatkustajista ja lastenportti vessaan oli kovassa käytössä. Tästä johtuen Ellu sai Torspo -lakin. Matkan jatkuessa juttujen tason nostamisesta vastasi Mikael loistavalla Itävalta -infolla. Myös Tuomas kertoi hyvän infopakettin itävaltalaisista viineistä. Lopulta saavuttiin kiireiseen Bratislavaan ja tutustuminen paikalliseen kulttuuriin alkoi. Huomasimme omalla porukallamme pubirundin lähtevän tunnin päästä majoitautumisesta ja pikaisten kännisubien jälkeen lähdimme tälle koitokselle.

Ensimmäinen baarissa "FREE UNLIMITED BEER", joloin suomalaismiehet menivät aivan sekaisin ja siitähän se homma sitten lähti. Baareissa huomasimme naisten olevan tavallista rohkeampia, sillä sormustetulle miehelle ehdotettiin vanhaa kunnon "kaksykköstä" baarin vessassa. Tutustuimme matkalla myös saksalaisiin ihmisiin, joiden kanssa oli erittäin miellyttävää nauttia jo reissulta tutuksi tullutta olutta.

Samaan aikaan muut kanssamatkustajat viettivät NM:n syntymäpäiviä tšekäläisessä tissibaarissa ilman synttärisankaria. Hostellille lähdön tultua kävimme hakemassa helpotusta paikalliselta snägariltä, mistä löytyi ateria nimeltä "Richman Kuragi". Indecsiläisinä ja nimen houkuttelemisena ostimme tällaiset. Ne kädessä, sitten joku paikallinen englantia puhuva henkilö kertoi ainoastaan KÖYHIEN ostavan Richmanejä ja meidän saavan niistä luultavasti ripulin (hiphei!).

Loppuilta meni sekoillessa hostellilla ja yö päättyi ajatuksiin: "Viimeisen 12 h:n aikana tultiin Bratislavaan, vedettiin känni, sekoiltiin ja lähdettiin seuraavaa maata kohti - että turha kysellä siitä kulttuurista".

Lauantai 20.9

Edellisenä iltana vietetyistä NM:n synttäreistä sekä muista paikallisten kohtaamisista sisältäneistä kulttuurielämyksistä huolimatta XQ-pääsi lähtemään Bratislavasta kohti Budapestia lähes aikataulussa. Bussissa tarjottu runsas aamiainen aamiainen sisälsi kuuluisan slovakialaisen keittiön erityisherkkua – leipiä naapurin Subwaysta

Teekkarilaumamme otti ensitoimikseen Budapestissa haltuunsa suomalaisten silmiin käsittämättömän suuren paikallisen kauppahallin, joka kolmannella kotimaisella tunnetaan paremmin nimellä Great market hall. Porukalla oli runsaasti aikaa tutustua kauppahallin pääasiassa vanhasta CCCP-henkisestä rihkamasta ja luke-mattomista Lenin-paidoista koostuvaan valikoimaan tai tekemään hieman vakavahenkisempiä ostoksia kaupakompleksin välittömässä läheisyydessä. Eräs joukkomme jäsen käytti kauppahallin kiertämiseen annetun ajan tehokkaasti. 50 euroa vaihtui paikallisen vaihtoehtovaluutanvaihtajan käsissä 15 000 Valko-Venäjän ruplaan (n. 1,23€).

Päivän toinen ennakko suunniteltu vierailukohde oli Unkarin natsi- ja kommunistimiehityksestä kertova House of Terror-museo. Kummankin miehittäjän päämajana ja kidutuskammiona historiansa aikana toiminut rakennus kätki uumeniinsa niin hirveitä tarinoita ihmismielen synkimmistä syövereistä, että jopa riehakas teekkariosatommekin hiljeni hetkeksi. Anteeksi voimme antaa mutta emme unohda.

Pikaisen hostellivisiitin jälkeen iltamme jatkui paikallisten tuta-opiskelijoiden meille vinkkaamassa ravintolassa, missä nälkäinen joukkomme sai syödä vatsansa täyteen mitä erilaisempia Unkarilaisia herkuja hintaa 4€/henkilö.

Myös ravintolassa myydyt juomat olivat edullisia, eikä suomalaista teekkarikulttuuria esittelevällä ryhmällämme menny tuntiakaan ravintolan puuttellisen olutkapasiteetin havaitsemiseen.

Ruokailun jälkeen siirryimme shottibaariin, jossa viina virtasi ja laulu raikui. Loppuillan tapahtumista emme saaneet koostettua mitään järkevää kokonaiskuvaa, mutta kivaa oli ja kaikki selvisivät takaisin hostellille, viimeisimmät vasta aamupalan aikaan.

Sunnuntai 21.9

Niin ennen pitkää koittikin matkamme viimeinen päivä. Edellinen ilta oli ollut tuttuun tapaan varsin kostea ja hämmäntävä, mutta kaikki olivat selvinneet takaisin hostellille illan haasteiden jälkeen. Erona muihin aamuihin oli se, että saimme nukkua jopa yhdeksään asti. Toisaalta erään kanssaexquilijan mukaan yön unimäärä koko reissulla on vakio, joten iltaa oli pakko ollut jatkaa noin kuuheen asti.

Maittavan aamiaisen jälkeen luovutimme huoneet ja suuntasimme kohti Szechenyi thermal bath – kylpylää virkistääksemme kehoa ja mieltä. Altaita kyseisestä paikasta löytyikin 18 kappaletta, joten jokainen varmasti pystyi löytämään itselleen viihtyisän lammikon, jossa liillua muiden kylpiläisten kanssa. Niin kutsuttuja saunoja löytyi noin 10 kappaletta, joiden lämpötilat vaihtelivat aina 40:stä 80 asteeseen. Mielenkiintoista oli se, että kylpylän isossa altaassa ei saanut uida kuin uimalakki päässä, joten mielessä etäisesti kävi käydä heittämässä teekkarilakki päähän ja aloittaa kanssakylpiläisten hämmäntäminen. Joh-tuiko pienestä väsymyksestä vai mistä, mutta lopulta tämä jäi tekemättä. Kokonaisuutena kylpylä oli kuitenkin varsin miellyttävä kokemus koko viikon bussissa istumisen jälkeen.

Kylpyläreissun jälkeen matka jatkui vielä kohti Budapestin keskustaa,

jossa vuorossa oli viimeisten ostosten tekoa ja syömistä. Iltapäivän mausteeksi oli suunniteltu kuitenkin vielä city challenge, jossa koko porukka jaettiin kahdeksaan joukkueeseen erilaisia tehtäviä suorittamaan. Ensimmäinen osio koostui erinäisistä kuva- ja videotehtävistä, joiden tarkoitus oli aiheuttaa tuttuun tapaan viimeisen kerran hämmennystä Budapestin kaduilla. Laulu, pumppitunti, lakittaminen ja lankuttaminen saivat varmasti hymyn monen turistin ja paikallisen kasvoille. Toista osiota varten Indecs tarjosi jokaiselle joukkueelle tikkarin, joka oli tarkoitus vaihtaa mahdollisimman monta kertaa aina arvokkaampaan esineeseen. Ihmiset ottivat lakkipäiset suomalaisopiskelijat yllättävän hyvin vastaan ja pahoittelivat kovasti, jos heiltä ei mitään vaihdettavaa löytynyt. Arvokasta vaihtotavaraa harvalta löytyi, mutta tulipahan keskusteltua monien mielenkiintoisten ihmisten kanssa.

Iltapäivän ohjelma saatiin päätökseen kuuden jälkeen ja olikin aika lähteä lentokentälle päin. Kiitimme mahtavaa bussikuskiamme, joka oli onnistunut säilyttämään hermonsäkönsä koko viikon seikkailun ajan yllättävänkin hyvin. Ympyrä sulkeutui Budapestin lentokentälle, josta lentomme lähti puoli kymmenen aikaan kohti Suomea. Päätimme kuitenkin vielä tarjota jokaiselle lentomatks-tajalle palan tamperelaista teekkarikulttuuria, joten Ikuisen teekkarin laulu pamahti kuuleville korville lentokoneen pyörien koskettaessa maan kamaraa. Saatuaamme laukuksemme pakkasimme bussin täyteen ja suuntasimme kohti Hervantaa. Iltapäivän puheen sorina vaihtui vaimeaan kuorsaukseen, ja päällikköintikin väheni dramaattisesti. Kaiken kaikkiaan vaikutti siltä, että exqu oli tehnyt tehtävänsä antaen jokaiselle aimo annoksen unohtumattomia kokemuksia kerrottavaksi jälkipolville.

FUTURE > PRESENT

This is your invitation to join an organization offering greater opportunity, greater challenge and greater satisfaction. An organization dedicated to teamwork and collaboration. An organization working in the forefront of technology, helping 18 of Finland's 20 largest companies to reinvent business. Our capabilities are so broad, you can even change jobs without ever changing companies. Talk to Accenture and discover how great you can be. Visit accenture.fi/tyopaikat

BE GREATER THAN

>
accenture
High performance. Delivered.

Global Internship

Don't just come to work.
Come to change.

Apply to the global Internship
Program for 2014.

Change the world. **Improve** lives.
Invent something new. **Solve** a
complex problem. **Extend** your
talents. **Build** enduring relationships.

There isn't a more exciting time than
right now to put your talents to work
— and there is no better place to start
your career than McKinsey's internship.

The program is intended for students
with more than 100 credits. The
application period is **September 1
to October 15.**

With any questions please contact:
tiina_tolonen@mckinsey.com or
09-61571752.

McKinsey & Company is a
management consulting firm
with over 100 offices in over
50 countries.

To learn more about our work,
people, and career options visit
our website.

To apply go to www.mckinsey.fi
and select Helsinki Recruiting.

